ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῆ:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 12	Ἐτησία	Σελ. 15
Ἐξάμηνος	» 6	Ἐξάμηνος	» 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Γ' (ΙΣΤ') ΑΡ. 155(790).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 7ῇ Ἀπριλίου 1922.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΣΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΛΑΜΠΡΟΣ

Λιερχόμεθα τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστιανικῶν ἑορτῶν καὶ τὴν πανήγυριν τῶν πανηγύρεων καὶ ἡ χριστιανικὴ ψυχὴ μετ' εὐλαβείας φέρεται πρὸς τὰ ὕψη τοῦ θρησκευτικοῦ στερεώματος διὰ ν' ἀναπνεύσῃ ὅλην τὴν γλυκεῖαν αὔραν τοῦ ἰδεώδους τὸ ὁποῖον ἔφερεν ὁ Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς ἀθανάτου πηγῆς του. Κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῶν αἰώνων, οἱ ὁποῖοι διέρρευσαν ἀπὸ τοῦ θείου δράματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ ὑπερφυὴς ἡμῶν Θρησκεία, ἡ Ἄρνησις καὶ ἡ Ἀμφιβολία ἐπανειλημμένως ἐπλησίασαν ὑπὸ διαφόρους μορφὰς τὸν Τάφον δστις ἐνέκλεισε τὴν ζωήν, ζητοῦσαι νὰ ἴδωσι τὸν κατάδικον τοῦ Ἑβραιο-Ρωμαϊκοῦ συνασπισμοῦ, ἀλλ' εἰς μάτην ἐβύθισαν τὸ βλέμμα ἐρευνητικὸν διὰ νὰ ἴδωσι τὸν ἄνθρώπινον τύπον Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὴν Γῆν προσωρινὸν ἐνδιαίτημά του διὰ νἀνυψώσῃ τὸν ἄνθρωπον πρὸς τοὺς Οὐρανούς.

Ὁ Τάφος μένει πάντοτε κενός.

Καὶ οἱ Οὐρανοὶ πλήρεις ἀπὸ τὴν δόξαν του.

Ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἀπὸ τῆς ταπεινώσεως εἰς τὴν ὁποίαν τὸν κατεβίβασεν ἡ ἀνθρωπίνη ἀχαριστία καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ πολιτισμένου μέρους τῆς ἀνθρωπότητος μεταξὺ τοῦ ὁποίου κυριαρχεῖ ἀσάλευτος καὶ ἀκλόνητος ἡ ὑψηλὴ καὶ ὑπερκοσμία βασιλεία Του. Ἑκατομμύρια ἀνθρώπων μὲ καταφώτους ἀπὸ τὴν ἄσβεστον καὶ λαμπροτάτην ψυχικὴν λαμπάδα τῆς Πίστεως ὀφθαλμοὺς διευθυνομένους πρὸς τὰς κυανᾶς τῶν Οὐρανῶν ἐκτάσεις ἀκολουθοῦσι τὸν γλυκύτατον Ἰησοῦν ἐπιστρέφοντα εἰς τὴν Πατρίδα Αὐτοῦ. Ἀλλ' ἰδιαιτέρως περιπαθὴς στρέφει πρὸς αὐτὸν τὸ βλέμμα ἡ Φυλὴ τῆς ὁποίας ἡ θεία γλῶσσα ἐσκόρπισεν εἰς τὴν Οἰκουμένην τὰ θεῖα ρήματά Του, ἡ Φυλὴ διὰ τῆς φωνῆς τῆς ὁποίας Ἐκεῖνος ὡμίλησεν, ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ τῆς ὁποίας ἡ δραματικὴ τριλογία τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως ἔχει ἀπαράμιλλον τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὴν ὑπερτραγικὴν τριλογίαν τοῦ Διδασκάλου, τοῦ Θύματος καὶ τοῦ Σωτῆρος συγχρόνως, ὁ ὁποῖος ἀνέστη ἀπὸ τοῦ Τάφου εἰς τὸν ὁποῖον ἐνόμισαν ὅτι ἠσφάλισαν αὐτὸν διὰ τῆς Ρωμαϊκῆς Κουστωδίας ἡ μοχθηρία τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἡ μανία τῶν Φαρισαίων.

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν συνείδησιν ἀπὸ τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς δύσεως τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐλευθερίας ὑπὸ τοὺς λόφους τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων Ἐπταλόφου, βαθύτατα ἐνεχαράχθη ἡ πίστις τῆς νέας ἀνατολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ἡλίου ὑπεράνω τῶν θόλων τοῦ ὑπερόχου καλλιτεχνήματος τῆς Ἁγίας Σοφίας καὶ ζήτημα χρόνου μόνον θεωρεῖται ἡ ἡμέρα τῆς χρυσῆς ἀνατολῆς τοῦ Πανελληνικοῦ Πάσχα.

Ἡ ἐγωϊστικὴ συμφεροντοδουλεία τῶν Μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων αἱ ὁποῖαι ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἐπωνυμίαν των ἔχουσι τὴν ταπεινὴν ἀδυναμίαν νὰ δουλεύωσιν οἰκτρῶς εἰς εὐτελεῖς σκοποὺς ἀναξίους ἐλευθέρων πράγματι ἀνθρώπων, ὄχι μίαν φορὰν ἀλλὰ πολλὰς ἐσκότισε τὸν πολιτικὸν τῆς Ἑλλάδος ὁρίζοντα μέχρι τοῦ σημείου νὰ διερωτᾶται τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἂν ματαιοῦται, ἡ ἐκπλήρωσις τῶν προαιωνίων πόθων καὶ ἡ ἐθνικὴ δικαίωσις τὴν ὁποίαν εὐλόγως ἀναμένομεν.

Ἀλλὰ μετὰ τὸν πρῶτον φυσικὸν ἠθικὸν συγχλονισμόν, ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ ἀπαραιτήτως τὰ ἐθνικὰ ἀτυχήματα, ἡ Μεγάλη τοῦ Γένους Ἰδέα ἀνακτᾷ ὅλην τὴν δύναμιν καὶ ἐπιρροὴν τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπὶ τῆς Πανελληνίου ψυχῆς καὶ χαλύβδινος ἀποδεικνύεται τῆς τελευταίας ἡ ἀντοχὴ εἰς ὅλας τὰς ἀντιξόους καὶ δυσμενεῖς περιστάσεις.

Ἡ δύναμις τῆς ἐθνικῆς θελήσεως εἶνε ἀκατάβλητος καὶ διὰ τοῦτο, ἐνῷ ἐταράχθημεν καὶ ἐδοκιμάσαμεν τὴν ζωηροτέραν συγκίνησιν ἀπὸ τὰς ἀπαισίας ἀποφάσεις τῆς Διασκέψεως τῶν Παρισίων μεταξὺ Πουανκαρέ, Κούρζων καὶ Σκάντσερ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰωνίαν καὶ τὴν Θράκην, μετὰ τὴν ψυχικὴν θύελλαν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθημεν, ἐπανεύρομεν τὸ ἠθικόν μας ὡς Ἔθνος μὲ ὅλην τὴν Κρατικὴν μειονεξίαν ὑπὸ τὴν ὁποίαν διὰ λόγους εὐνοήτους διατελοῦμεν ἀπέναντι τῆς Εὐρωπαϊκῆς παλιμβουλίας καὶ παλινῳδίας.

Ὄχι! Τὸ Ἑλληνικὸν Τμῆμα δὲν θὰ μείνῃ εἰς τὸν τάφον τῆς δουλείας καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἀνάστασις μετὰ τὰ φρικτὰ πάθη θὰ ἐπακολουθήσῃ ἀσφαλὴς καὶ περίλαμπρος, πολὺ ὀλιγώτερον δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἐπαναγωγὴ ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν τῆς Ἑλληνικῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἡ ὁποία ἐποτίσθη μὲ τὸ ζωηφόρον αἷμα καὶ ἐσπάρη μὲ τὰ γόνιμα κόκκαλα τῶν εὐγενῶν ἡρώων προμάχων τῆς Ἐλευθερίας.

Τοῦ ὑπερτάτου κινδύνου ἡ ἐκτίμησις δὲν διαφεύγει προφανῶς τοῦ Ἔθνους τὴν ἀντίληψιν καὶ ὑπὸ τὸ κράτος ἀκραιφνοῦς πατριωτισμοῦ ὑπάρχει κάθε ἐλπίς, ὅτι θὰ ἀντιταχθῇ πανίσχυρος καὶ ἀκατάβλητος ἡ ἄμυνα κατὰ τοῦ ἀνοσίου σφετεριστοῦ τῆς Ἐθνικῆς κληρονομίας, ὁ ὁποῖος ὤμωσεν ὅρκον ὀλέθρου κατὰ τοῦ Γένους ὁλοκλήρου. Ἡ Μικρασιατικὴ Ὀργάνωσις παρασκευάζεται διὰ τὸν μέγαν Ἱερὸν Ἀγῶνα καὶ ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆς Ἑλληνικῆς εἰς Μικρὰν Ἀσίαν Στρατιᾶς Παπούλας διαβεβαιώνει τὸν Μητροπολίτην Σμύρνης, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν χώραν τὴν ὁποίαν δι' ἀφαντάστων θυσιῶν ἠλευθέρωσε.

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, ἂν ἡ Εὐρώπη δὲν θελήσῃ τελικῶς νἀποδώσῃ δικαιοσύνην εἰς τὸ αἰωνίως ἀδικούμενον Ἔθνος μας, ὁ Ἑλληνισμὸς ὅλος ἡνωμένος καὶ ἀδιαίρετος θὰ ἐπαναλάβῃ διατόρως καὶ μὲ ἐπιβάλλουσαν φωνὴν πρὸς τὸν ἐχθρὸν τὸ Βασιλικὸν «Μολὼν Λαβέ».

Θὰ φρυάξῃ βεβαίως ὁ πολιτικὸς Ταρτουφισμὸς τῆς Εὐρώπης διὰ τὸ Πανελληνικὸν κίνημα διαβάλλων τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐχθρὰν τῆς τάξεως καὶ τῆς Εἰρήνης, ἀλλ' ἐπὶ τέλους πιεζόμενοι θὰ περιφρονήσωμεν τὰς ὑποκριτικὰς καὶ συμφεροντοσκόπους κραυγὰς τῶν φιλειρηνικῶν Ἡρακλέων οἱ ὁποῖοι φρουροῦντες διὰ τοῦ ἰσχυροτέρου ροπάλου τὰ ἰδανικὰ των νόμιμα καὶ ἄνομα ἀποκτήματα, ἐννοοῦσι νὰ στερήσωσι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀναφαιρέτων καὶ ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων.

Ἀφοῦ ἀσεβεῖ ἡ Εὐρώπη πρὸς ἑαυτὴν καὶ ἀγνωμονεῖ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀφοῦ δὲν τὴν διακαιώνῃ νομιμόφρονα θὰ γίνῃ ἀναποδράστως καὶ στοιχεῖον ἐνοχλητικὸν εἰς τοὺς ἐγωϊστικοὺς σκοποὺς ἐκείνης ἀπειλοῦσα νἀνάψῃ νέαν πυρκαϊὰν εἰς τὸν κόσμον τὸν ὁποῖον αὐτοὶ θέλουσιν ἀποκλειστικῶς τιμάριόν των.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ

Ὅταν ὁ περίφημος Γάλλος ναύαρχος Δεριγνύ, εἷς ἐκ τῶν συντελεστῶν τῆς ναυμαχίας τοῦ Ναβαρίνου, περὶ τὰ τέλη τοῦ 1825 ἔγραφε πρὸς τὸν ἐν Κων)πόλει πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας κόμητα Γκυγιεμὲν ὅτι ἔπρεπεν ἡ Ἑλλὰς νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τῆς Τουρκίας, ὁ κόμης ἔδιδε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν: «Μωρία ἤθελεν εἶναι ἐκ μέρους ἡμῶν ν' ἀντιταχθῶμεν εἰς τὰ βουλεύματα τοῦ Μεχμὲτ Ἀλῆ. Ἡ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὑπόληψις ἡμῶν ἀπαιτεῖ νὰ διατηρήσωμεν τὰς φιλικὰς ἡμῶν πρὸς αὐτὸν σχέσεις. Ἄλλως θέλωμεν ἀφεθῆ εἰς τὸ ν' ἀκούσωμεν αὐτὸν λέγοντα ὅτι γαλλικὴ πολιτικὴ καὶ ἀλλοπρόσαλλος πολιτικὴ εἶναι συνώνυμα». Ἡ γαλλικὴ πολιτική, ἑπομένως, καὶ πρὸ ἑκατὸν ἀκόμη ἐτῶν ἐφρόντιζε νὰ φαίνεται ἀρεστὴ πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἀντίληψιν τὴν ὁποίαν θὰ ἐσχημάτιζε δι' αὐτὴν οἱοσδήποτε Μεχμὲτ Ἀλῆς. Καὶ ἔπειτα ἀκόμη δὲν κατώρθωνε νὰ καθορίσῃ μίαν στάσιν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος διότι παρεκινεῖτο ἀπὸ τὰς συμπαθείας της πρὸς τὴν Τουρκίαν, διότι ἔβλεπεν ἀξιωματικοὺς τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης εἰς τοὺς βαρβάρους, ἐνῷ συγχρόνως παρεῖχεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα τοὺς φιλέλληνας, τὸν Λεριγνύ, τὸν ἄλλον ναύαρχον Ἀλγκάν. Τόση δὲ εἶνε ἡ αὐθάδεια καὶ ἡ ταλάντευσις ὥστε ὁ πρίγκηψ Μέτερνιχ γράφων κατὰ τὴν 18)30 Δεκεμβρίου τοῦ 1826 πρὸς τὸν βαρῶνον Ὄττενφελ ἔλεγε: «Ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας εἶνε ἀπερίσκεπτος, ἀμφίροπος καὶ συνήθως ἄνω κάτω καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὑποθέσει ταλαντευομένη)».

Πότε ἔλαβε τὴν ὁριστικήν της στάσιν; Ὅταν ἡ Ἱσπανία ἀνέλαβε τὴν ἠθικὴν πρωτοβουλίαν τῆς μεσολαβήσεως, ὅταν ἡ Ἀγγλία ἀνέλαβε τὴν ἐνεργὸν πρωτοβουλίαν. Ἡ Γαλλία δὲν συνετάχθη μετ' αὐτῶν εἰμὴ ἀφοῦ ἐπείσθη ὅτι αἱ δύο ἄλλαι Δυνάμεις θὰ προέβαινον εἰς τὰ ἔργα καὶ ἄνευ αὐτῆς.

Οἱ αἰῶνες ἀντιγράφουσιν ἀλλήλους; Διὰ τὴν πολιτικὴν τῶν Κρατῶν αὐτὸ ἰσχύει. Δὲν ἀντιγράφουν δὲ ἀλλὰ συνεχίζουν. Συνεχίζει ἡ Γαλλία τὴν πολιτικήν της, διότι καὶ τότε ὅπως καὶ τώρα δὲν πρόκειται περὶ ἰδεῶν ἀλλὰ περὶ συμφερόντων. Μήπως ὁ κ. Μπριὰν δὲν ἐτόνισε τὴν ἀλήθειαν αὐτήν; Δὲν ὡμίλησε περὶ ἠθικῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὁποῖα ἡ Γαλλία ἀπεκόμισεν ἐκ τῆς συνθήκης μετὰ τῆς Ἀγκύρας; Μήπως δὲν κραυγάζει ὁ τουρκόφιλος γαλλικὸς τύπος λαβὼν τὸ σύνθημα παρὰ τοῦ κ. Μπριὰν ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Σμύρνην; Εἶναι συνέπεια τῆς φιλίας πρὸς τὴν Τουρκίαν ἡ κραυγὴ αὐτή, αὐτὸ τὸ «σταύρωσον»; Εἶνε ἀποτέλεσμα ἐχθρότητος κατὰ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν Ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον; Ὄχι. Ὁ κ. Μπριὰν μετ' ἄλλων κεφαλαιούχων ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς προκυμαίας τῆς Σμύρνης. Ζητήματα κερδῶν. Ζήτημα χρυσοῦ. Ζήτημα τραπεζογραμματίων, μετοχῶν, μερισμάτων, τόκων, τοκομεριδίων, ἰσολογισμῶν χρηματιστῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ Διοίκησις γνωρίζει νὰ πρασπίζῃ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἡ Τουρκικὴ διοίκησις διὰ νὰ ζήσῃ καὶ διατηρηθῇ τὸ Τουρκικὸν Κράτος ἀνοίγει τὰς ἀγκάλας της εἰς τοὺς χρυσοφίλους. Ἡ Τουρκικὴ Διοίκησις ὑπόδειγμα διὰ τοὺς συμφεροντολόγους. Ὁ κ. Μπριὰν θαμβώνεται καὶ μεθᾷ πρὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ κέρδους. Νὰ φύγῃ λοιπὸν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὴν Σμύρνην διότι αὐτὸ ἀπαιτοῦν τὰ θυλάκια μερικῶν εὐγενῶν Γάλλων. Καὶ ἔπειτα κραυγάζουν: Πρέπει ν' ἀποκατασταθῇ ἡ Τουρκία εἰς τὰ σύνορά της. Δηλαδή: Καὶ ἡ Θράκη εἰς τὴν Τουρκίαν. Τὸ ὁποῖον σημαίνει: Ἡ Γαλλικὴ Ἑταιρία ποῦ εἶχε τὴν εὐφυΐαν ν' ἁρπάξῃ ἀπὸ τὰς Αὐστριακὰς χεῖρας τοὺς σιδηροδρόμους τῆς Θράκης εὑρίσκει ὅτι τὰ συμφέροντά της πολλαπλασιάζονται ἐὰν εἰς τὴν Θράκην εὑρίσκεται μία νόθος ἢ μία ἔκφυλος διοίκησις καὶ ὄχι μία ὑγιὴς Διοίκησις ὅπως ἡ Ἑλληνική. Διότι μὲ νόθον ἢ ἔκφυλον διοίκησιν ἡ Ἑταιρία θὰ ἀποβῇ πανίσχυρος καὶ θὰ δώσῃ εἰς τοὺς μετόχους μερίσματα πλούσια.

Ἰδοὺ τὸ ζήτημα τῆς Σμύρνης. Ἰδοὺ τὸ ζήτημα τῆς Θράκης. Φιλοχρηματία, ἐμπορικὰ συμφέροντα, ἔτσι θέλω, ἔτσι μοῦ ἀρέσει αὐτὰ δὲ λεγόμενα ἀπὸ μερικοὺς ἐμπόρους ποῦ θέλουν νὰ πλουτισθοῦν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, ποῦ θέλουν ν' αὐξήσουν τὰ πλούτη των ἀπὸ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Βουλγαρίας τὴν ὁποίαν ἐπιζητοῦν ν' ἀνοίξουν διὰ νὰ τὴν ἀπομυζήσουν. Λέγουν: «Ἡ Βουλγαρία ἔχει ἀνάγκην ἀρότρων, γεωργικῶν μηχανῶν, ἔργων βιομηχανικῶν. Διὰ νὰ φθάσουν αὐτὰ μὲ σιδηρόδρομον καὶ ἀργοῦν καὶ στοιχίζουν εἰς μεταφορικά. Ἑπομένως πρέπει ἡ Βουλγαρία νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Αἰγαῖον εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ νὰ φθάσωμεν ταχύτερον ἡμεῖς μέχρι τῆς καρδιᾶς τῆς Βουλγαρίας.» Αὐτὴ εἶνε ἡ ὀκέψις, αὐτὴ εἶνε ἡ συζήτησις. Παίζονται αἱ τύχαι τῶν λαῶν ἐπάνω εἰς τὸν πίνακα τοῦ ζατρικίου τῶν συμφερόντων τῶν ἰσχυρῶν. Παίζονται μὲ τὸ ἔτσι θέλω καὶ ἔτσι μοῦ ἀρέσει.

Φωνάζουν ἔπειτα: Αὐτὰ δικά μου, αὐτὰ δικά σου.

Ἀλλὰ ἐὰν ἡ γλῶσσα αὐτὴ τηρεῖται ἀπὸ τοὺς ἰσχυρούς, ἐὰν ἔτσι ὁμιλοῦν τὰ βαλάντια καὶ οἱ στόμαχοι, δὲν σημαίνει ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ συζητήσῃ διὰ πράγματα ποῦ ἐνδιαφέρουν αὐτὴν καὶ μόνον. Ἡ Ἑλλὰς ἔδωσε τὸ αἷμα της ὄχι διὰ μηχανήματα, διὰ λιμένας, διὰ σιδηροδρόμους. Ἔδωσε τὸ αἷμά της διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ ἐδάφη ποῦ ὑπῆρξαν ἰδικά της, διὰ νὰ λάβῃ ἐκεῖνο ποῦ τῆς ἀνήκουν, διὰ νὰ μὴ ἀφήσῃ κάτω ἀπὸ τὴν βάρβαρον Τουρκικὴν πτέρναν τὸν Ἑλληνισμὸν ποῦ εἶναι δύναμις, ποῦ εἶνε φῶς καὶ ἐλευθερία καὶ τιμὴ καὶ πολιτισμὸς καὶ ἀνθρωπισμός.

Ἐὰν συζητοῦνται τὰ ζητήματα εἰς τὴν πλάστιγγα τῶν συμφερόντων, ἡ Ἑλλὰς δὲν διστάζει νὰ ρίψῃ εἰς τὴν πλάστιγγα αὐτὴν καὶ τὰ ἰδικά της καὶ τὰ ξένα συμφέροντα. Ἀλλὰ εἰς τὸν ἄλλον ζυγὸν θὰ τοποθετήσῃ καὶ τὰ δίκαιά της καὶ τὰ δικαιώματά της. Καὶ ἐὰν βαρύνουν τὰ συμφέροντα, βαρύνουν ὅμως καὶ τὰ δικαιώματα. Ἐὰν βαρύνουν θελήσεις ὀλίγων κεφαλαιούχων, βαρύνουν ὅμως περισσότερον αἱ θελήσεις ἑνὸς λαοῦ καὶ αἱ θυσίαι ἑνὸς ἡρωϊκοῦ στρατοῦ. Ἐὰν εἰς τὸν ἕνα ζυγὸν τεθῇ χρυσὸς εἰς τὸν ἄλλον θὰ θέσωμεν τὸ αἷμα ποὺ ἐχύσαμεν καὶ χύνωμεν ἀπὸ αἰώνων καὶ σήμερον ἀκόμη. Καὶ δὲν θὰ κύψωμεν τὸν τράχηλον οὔτε θ' ἀποφασίσωμεν νὰ σφαγῶμεν διὰ νὰ ἁγιασθῶμεν. Θὰ συζητήσωμεν διὰ τὰ συμφέροντα ἀλλὰ θὰ μείνωμεν ἀκλόνητοι εἰς τὰ δικαιώματα τῶν Θυσιῶν. Ἔχομεν δὲ διὰ τὰ δικαιώματα αὐτὰ ἕνα Στρατόν, Στρατὸν ἡμιθέων, Στρατὸν τίμιον, Στρατὸν ἀνδρῶν ἐλλήνων, ἕτοιμον νὰ κραυγάσῃ ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου ὅτι τὸ ἑλληνικὸν αἷμα δὲν ἀνταλλάσσεται μὲ μετοχὰς ἑταιριῶν, οὔτε πίνεται ἀπὸ τοὺς μεθύοντας μὲ σαμπάνιαν.

«ΝΙΚΗ».

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ

ΜΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

Εἰς τὸ περιοδικὸν «Σύγχρονος Ἱστορία» τῆς Νέας Ὑόρκης, ὁ κ. Ι. Νταΐβις μέλος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς πρὸς παροχὴν βοηθείας εἰς τὴν Ρωσίαν, δίδει εἰκόνα τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν διατελοῦν αἱ τάξεις τῶν Ρώσων, ἀριστοκρατῶν καὶ διανοουμένων.

Μόνον προφήτης Ἑβραίος, προλέγων συμφορὰς διὰ τὸ Ἔθνος του, λέγει ὁ κ. Νταΐβις, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀριθμήσῃ τόσας ἀθλιότητας ὅσαι εἶνε ἐκεῖναι αἵτινες ἐπῆλθον κατὰ τῶν ἀνεπτυγμένων τάξεων τοῦ Ρωσικοῦ Ἔθνους. Πολλοὶ αὐτῶν ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων, μὴ προφθάσαντες νὰ φύγουν, ἢ κατὰ τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα, καὶ ἄλλοι ἔφυγον εἰς ξένας χώρας. Ὑπολογίζεται ὅτι ἄνω τῶν 2,000,000 Ρώσων εὑρίσκονται ἐκτὸς τῆς χώρας των. Πριγκήπισσαι ὑπηρετοῦν εἰς ξενοδοχεῖα, εὐγενεῖς ἔγιναν χειρώνακτες καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν Ρῶσοι ἄξιωματικοὶ ἐργάζονται ὡς ὁδοκαθαρισταί. Ἐκτὸς ὅμως αὐτῶν, ἄπειροι δυστυχεῖς, ἀριστοκράται καὶ διανοούμενοι, ζοῦν ἐν Ρωσίᾳ, ὑποφέροντες τὰ πάνδεινα. Οἱ Μπολσεβίκοι, λέγει ὁ κ. Νταΐβις, ὑποστηρίζουν ὅτι αἱ τάξεις αὐταὶ δὲν ὑποφέρουν περισσότερον ἢ ἄλλαι τάξεις τῶν κατοίκων τῆς Ρωσίας. Αὐτὸ δὲ πιθανῶς εἶνε ἀληθές. Ἀλλ' οἱ Μπολσεβίκοι παραβλέπουν τὸ ὅτι ἡ συνήθεια δημιουργεῖ ἀνάγκας, ὅτι δὲ διὰ τοῦτο οἱ ἄλλοτε εὔποροι ἢ σχετικῶς εὔποροι ὑποφέρουν περισσότερον ἀπὸ τὰς στερήσεις ἢ οἱ ἄλλοι.

Ὁ κ. Νταΐβις ἀναφέρει παραδείγματα ἀνθρώπων ἀνηκόντων εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, οἱ ὁποῖοι ἔμειναν εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ ὑποφέρουν. Μεταξὺ αὐτῶν, τὸ χαρακτηριστικώτερον εἶνε τὸ τοῦ περιφήμου στρατηγοῦ Μπρουσίλωφ.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΣΙΛΩΦ.

Ὁ νικητὴς τῶν Αὐστριακῶν, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα κατέστη διάσημον κατὰ τὸν πόλεμον, δὲν ἠθέλησε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρίδα του καὶ νὰ γίνῃ ὄργανον ξένων κατ' αὐτῆς, ἐξ ἐναντίας δέ, ὅταν ἐπεβλήθησαν οἱ Μπολσεβίκοι καὶ οἱ ξένοι ἐπεχείρησαν ἐπέμβασιν ἐν Ρωσίᾳ, αὐτὸς προσέφερεν εἰς τὴν πατρίδα του τὰς ὑπηρεσίας του. Οἱ Μπολσεβίκοι τὸν ἀναφέρουν ὡς παράδειγμα διὰ τοὺς ἄλλους, οἱ ὁποῖοι ὠργάνωσαν διὰ ξένων χρημάτων, ὡς ὁ Γιούντενιτς καὶ ὁ Ντενίκιν, στρατοὺς διὰ νὰ πολεμήσουν τὴν Ρωσίαν. Ἐν τούτοις, ὁ μισθὸς τοῦ Μπρουσίλωφ, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ σιτηρεσίου, τὸ ὁποῖον τῷ δίδεται, ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν διατήρησιν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Ὁ πρώην ἀρχιστράτηγος ἐπώλησε τὰ ἐπιπλά του καὶ τὰ οἰκογενειακά του κειμήλια διὰ νὰ ζήσῃ, ἤδη δὲ κατοικεῖ εἰς ἐπιπλωμένον διαμέρισμα. Ἡ σύζυγός του σκουπίζει καὶ πλύνει τὰ πατώματα. Ὁ κ. Νταΐβις διηγεῖται ὅτι ὁ Μπρουσίλωφ τὸν ἐκάλεσε νὰ συμφάγουν. Τὸ γεῦμα ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἀραιοτάτην σοῦπαν ἐκ χόρτων, μαῦρο ψωμί, ἀγγούρια καὶ τσάϊ. Σημειωτέον δὲ ὅτι, ἐν σχέσει πρὸς ἄλλους ἀξιωματικούς, ὁ Μπρουσίλωφ λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν ὑπηρεσιῶν του πρὸς τὰ Σοβιέτ, ἀπολαύει εὐνοιῶν. Οἱ ἄλλοι πέφτουν κυριολεκτικῶς.

Μία πριγκήπισσα, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος ἐβγῆκε νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ Σοβιέτ καὶ ἀπέθανεν ἐκ τύφου ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του, ἠναγκάσθη νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ τῇ παραχωρήσῃ μικρὰν ἔκτασιν γῆς ἀπὸ τὰ παλαιὰ κτήματά της, διὰ νὰ τὴν καλλιεργήσῃ. Ἡ αἴτησίς της ἔγεινε δεκτὴ καὶ ἡ πριγκήπισσα ἔσκαψε μόνη της τὸν ἀγρόν ἐφύτευσε πατάτες, ὅταν δ' αὗται ἐμεγάλωσαν, τὰς ἔβαλεν εἰς σάκκους, τὰς ἐφορτώθη εἰς τὸν ὦμον καὶ τὰς μετέφερεν εἰς Μόσχαν, ὅπου ἐπώλει λιανικῶς τὸ ἐμπόρευμά της εἰς τὴν ἀγοράν. Ἡ πριγκήπισσα ζῇ εἰς ἓν ὑπόστεγον, τὸ ἓν δὲ ἐκ τῶν δύο τέκνων της ἀπέθανεν ἐκ τοῦ ψύχους.

Ἡ σύζυγος πολιτικοῦ ἀρχηγοῦ ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας, μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν σύζυγόν της εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐδέχθη θέσιν γραφέως. Οἱ ὑπάλληλοι ἐν Ρωσίᾳ λαμβάνουν σιτηρέσιον, τοῦτο δὲ εἶνε ἀνάλογον πρὸς τὴν θέσιν ἣν κατέχει ἕκαστος ὑπάλληλος. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐν λόγῳ κυρία γνωρίζει τέσσαρας γλώσσας, ἀμείβεται καλά, ἐν σχέσει πρὸς ἄλλους ὑπαλλήλους. Κατὰ μῆνα λαμβάνει 150 δράμια ζαχάρεως, 6 ὀκάδας ἀλεύρου καὶ ἐπὶ πλέον 4 ὀκάδας δι' ἕκαστον μέλος τῆς οἰκογενείας της κάτω τῶν δεκαξὶ ἐτῶν, μίαν ὀκᾶν κριθῆς, δύο κυτία πυρείων, 60 δράμια σάπωνος καὶ ἀρκετὰ μῆλα καὶ γεώμηλα. Ἐπὶ πλέον λαμβάνει 250 δράμια μαύρου ἄρτου κατὰ διήμερον. Οὕτως ὅ,τι λαμβάνει διὰ τὴν ἐργασίαν ἢν παρέχει εἰς τὸ Κράτος, μόλις ἐπαρκεῖ διὰ τὰς στοιχειωδεστάτας ἀνάγκας. Ἐκτὸς τοῦ εἰς εἴδη μισθοῦ, ἡ κυρία αὕτη λαμβάνει μηνιαίως, διὰ τὰ ἔκτακτα ἔξοδα καὶ τὰ φορέματα, 4,000 ρούβλια. Μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν δύναται τις σήμερον ν' ἀγοράσῃ ἐν Ρωσίᾳ οὔτε ἓν μανδήλι.

ΑΛΛΑΙ ΔΥΣΤΥΧΙΑΙ

Ὁ κ. Νταΐβις ἀναφέρει πλεῖστα ἄλλα παραδείγματα. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἰδιαιτέρως ὑποφέρουν ἐν Ρωσίᾳ εἶνε οἱ δικηγόροι. Τὸ ἐπάγγελμά των δὲν ἀναγνωρίζεται εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ρωσίαν. Ὅσοι δὲν κατώρθωσαν νὰ φύγουν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἠναγκάσθησαν νὰ γίνουν ὑπάλληλοι εἰς τὰς διαφόρους Κρατικὰς ὑπηρεσίας καὶ ἰδίως εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τοῦ Ἐφοδιασμο

ΠΟΛ. Τ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΤΡΕΛΛΟΣ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

(ΔΙΗΓΗΜΑ)

—Ἄφησέ με χριστιανέ μου τί θέλεις νὰ τὸ μάθῃς; ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ νὰ μὴ τὸ πάθῃ κανεὶς αὐτό, γιὰ νὰ μὴ καταλάβῃ τί αἰσθάνομαι ἐγὼ ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ποὺ μόνο ἡ λύπη ἡ δική μου ζυγίζει ὅσα μὲ τὴ χαρὰ ὅλου τοῦ κόσμου. Ὅλοι μὲ λένε τρελλὸ μὰ καὶ εἶμαι τρελλός· μήπως τὸ θέλω κ' ἐγώ; Δὲν ξέρω πῶς μοῦ 'ρχεται ἔτσι σὰν τρέλλα, καὶ ἐκείνη τὴ φωνή, ποὺ βάζω, κ' ἐκεῖνο τὸ τραγοῦδί μου, ἔρχονται ἔτσι στὸ στόμα μου μονάχα τους· ἀπὸ ἄλλους ἔχω μάθει τί λέω... ἐγὼ δὲν καταλαμβαίνω τίποτε· ξέρω μονάχα, πῶς ὅσο περισσότερο ζητῶ νὰ ξεθυμάνω, τόσα περισσότερο τρελλαίνομαι... Ἄχ! Ἄφησέ με, χριστιανέ μου μὴ μὲ 'ρωτᾷς.

Ἡ Λαμπρὴ γιὰ μένα εἶνε σὰν Μεγάλη Πέμπτη γιὰ τὸ Χριστό· γιατὶ τὴν ἡμέραν ποὺ ἀνασταίνεται ἐκεῖνος ἐγὼ σταυρώνομαι, λὲς καὶ εἶμαι ὁ Ἀντίχριστος... Τὸ πιστεύεις, νύριε; δὲν θὰ τὸ πιστέψῃς περισσότερο τρέμω ὅταν τὴν συλλογίζωμαι τὴν ἡμέραν ἐκείνη, παρὰ ὅταν ἔρχεται. Νὰ τὴν βλέπω ἐγὼ αὐτή, τὴ Μήτσα, νὰ 'ρχεται στὸ ἴδιο μέρος, ἐκεῖ ποὺ περάσαμε ὅλαις τῆς πειὸ εὐτυχισμέναις στιγμαὶς τῆς ζωῆς μας, ἀπὸ μικρὰ παιδιά, ὅταν ἐκλέφταμε κρυφὰ ὥρας ἀπὸ τὰ σπίτια μας κ' ἐπηγαίναμε σούρουπα κάτω ἀπὸ τὸ δένδρο, κ' ἐμιλούσαμε, καὶ ὡρκιζόμαστε ὅτι δὲν θὰ ξεχάσῃ ποτὲ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὅτι μόνο ἕνας θάνατος θὰ μᾶς χωρίσῃ... Κι' ἄξαφνα νὰ τὴν ἰδῶ ἐγὼ τὴν Λαμπρὴ νὰ πέρνῃ τὸ μαντῆλι τοῦ Γιώργη καὶ νὰ χορεύῃ μπροστά μ' αὐτόν, ἔτσι, μόνο γιατὶ τὸ ἤθελε ἡ μάννα της!..

Ἄχ! ἄφησέ με χριστιανέ μου. Ἀγάπησες ποτέ σου; Ἂν ἠγάπησες τί μ' ἐρωτᾷς; δὲν καταλιβαίνεις τί θέλω νὰ σοῦ εἰπῶ; Ἂν δὲν ἀγάπησες, μὴ μὲ ἐρωτᾷς· ὅ,τι κι' ἂν σοῦ εἰπῶ δὲν θὰ τὸ καταλάβῃς. Ἀντίο!...

Καὶ ὁ δυστυχισμένος νέος μ' ἐχαιρέτησε ταπεινὰ ταπεινά, κ' ἔφυγε γιὰ νὰ μὴν ἰδῶ τὰ μάτια του ποὺ ἦσαν βουρκωμένα.

***

Ὅλο τὸ χωριὸ εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τὴν ἀγάπη του.

Δὲν ἦτανε χωριανός του, ποὺ νὰ μὴν εἶξευρε πόσο τὴν ἀγαποῦσε τὴν κόρη ἐκείνη μὲ τὰ μαῦρα τὰ μάτια, μὲ τὰ ἰσόμετρα χαρακτηριστικὰ καὶ μὲ τὸ γέλιο, μὲ τὸ γέλιο ἐκεῖνο ποὺ ἐμάγευε σὰν ἄνθιζε στὰ χείλη της καὶ ἐσκόρπιζε μιὰ εὐωδιὰ τριγύρω ποὺ ἐμεθοῦσε τὴν ψυχή.

Καὶ δὲν ἦτανε χωριανή, ποὺ νὰ μὴν τοὺς εἶχεν ἀπαντήσει βράδυ βράδυ ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό, ἐκεῖ κοντὰ στὴν ἐκκλησιὰ καὶ στὸ μεγάλο πηγάδι, κάτω ἀπὸ τὸν γέρω Δένδρο, ὅπου ἐσυνήθιζαν νὰ πηγαίνουν ἀπὸ μικρὰ παιδιά.

Καὶ ποτὲ δὲν εἶχε ἀκουσθῇ ὁ παραμικρὸς λόγος γι' αὐτούς· ὅλο τὸ χωριὸ εἶχε συνηθίσει νὰ τοὺς βλέπῃ ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ πάντα μαζὶ καὶ δὲν ἐσκέφθηκε ποτὲ κάνεὶς νὰ τοὺς παρεξηγήσῃ.

Καὶ ἔτσι, ὅταν ἐκατάλαβαν ὅλοι πειὰ πῶς τὰ δύο παιδιὰ εἶχαν μεγαλώσει καὶ πῶς τὴν παιδικὴ φιλία ἦλθεν ὁ ἔρωτας νὰ τὴν δυναμώσῃ καὶ νὰ ἑνώσῃ ταῖς ψυχαῖς των περισσότερον, ὅλοι ἐσκέφθησαν καὶ ὅλοι ἐκαταλήξανε στὴν ἴδια σκέψιν.

—Γιατὶ νὰ μὴν ἀγαπηθοῦνε; εἶνε τόσο ταιριασμένα τὰ δύο!

Ἔτσι, ὅλο τὸ χωριὸ ἦταν μάρτυρας τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ μάρτυρας ὄχι ἐνοχλητικός, ὄχι ἐπιτηρητικός, μάρτυρας ποὺ ἄπλων' ἕνα χέρι καὶ εὔκολογοῦσεν ἐκείνη τὴ σφιχτὴ ἕνωσι τῆς καρδιᾶς των.

Καὶ ὅλοι ἐπερίμεναν νὰ ἀκούσουν μιὰ μέρα τοὺς γάμους των, καὶ ὅλοι ἐπερίμεναν νὰ χορέψουν κάτω ἀπὸ τὸ ἴδιο μεγάλο δένδρο, ἐκεῖ ποὺ ἐπήγαινε ὅλο τὸ χωριὸ κατὰ πατροπαράδοτον ἔθιμον κάθε Λαμπρὴ ἀπόγευμα κ' ἐχόρευαν ζλα τὰ κορίτσια μὲ τοὺς νέους, ἐκεῖ ποὺ ἐχόρευαν ὅταν ἐγινόταινε γάμος στὸ χωριό, ἐκεῖ τέλος ποὺ ἐγινόντανε τὰ πειὸ εὐτυχισμένα προξενιά, κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο δένδρο.

Ὅταν ἤκουσα τὴν ἱστορίαν αὐτὴν νὰ μοῦ τὴν διηγῆται ὁ καλὸς χωρικός, ποὺ μ' ἐφιλοξενοῦσε στὸ σπίτι του, τότε κατάλαβα τί ἐννοοῦσε ὁ Δῆμος ὅταν μοῦ 'λεγε:

—Ἄφησέ με, Χριστιανέ μου· ἂν ἀγάπησες, γιατὶ θέλεις νὰ μάθῃς; δὲν ξέρεις; ἂν δὲν ἀγάπησες, μὴ θελήσῃς νὰ μάθῃς· δὲν θὰ καταλάβῃς τίποτε.

Ἐσκόπευσα νὰ φύγω καὶ νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ Μεγάλο Σαββάτο, γιὰ νὰ κάμω τὴ Λαμπρὴ στὸ σπίτι μου. Ἀλλὰ μία περιέργεια παράξενη, ποὺ δὲν ἠμποροῦσα νὰ τὴν ἐξηγήσω, μιὰ πένθιμη περιέργεια ποὺ μοῦ ἐβάραινε τὴν καρδιά μου ἐδέσμευε τὴν θέλησί μου καὶ δὲν μὲ ἄφηνε νὰ φύγω.

Μοῦ φαινότανε ὅτι θὰ ἔχανα κάτι ποὺ δὲν θὰ ἐξανάβλεπα ἄλλη φορὰ στὴ ζωή μου ἕνα μυστήριο τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ψυχῆς τῆς γεμάτης ἀπὸ ἀγάπη, τῆς ψυχῆς ποὺ ἔχασε τὸ ἄλλο της ἥμισυ καὶ τὸ βλέπει νὰ σπαρταράῃ καὶ νὰ ἑνώνεται μὲ ἄλλη ξένη ἐχθρικὴ ψυχή.

Ἄ, βέβαια, ἦτο κάτι φοβερό, ἀλλὰ καὶ μεγαλοπρεπές, καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ ἰδῶ κι' ἐγὼ καὶ νὰ τὸ αἰσθανθῶ.

—Θὰ μείνω, λέγω στὸν καλὸν χωρικόν, θὰ μείνω νὰ ἰδῶ τέλος πάντων τί παθαίνει αὐτὸς ὁ δυστυχισμένος ἄνθρωπος ὅταν τὴν βλέπῃ αὐτὴ τὴ γυναῖκα νὰ ἔρχεται στὸ χορὸ μὲ τὸν ἄνδρα της.

—Καλήτερα νὰ μὴ τὸ βλέπατε, μοῦ ἀπαντᾷ· ἀλλ' ἀφοῦ ἔχετε τόση περιέργεια νὰ μείνετε τὸ σπίτι μου εἶνε δικό σας.

—Καὶ εἶνε εὔμορφος ὁ ἄνδρας ποὺ ἔπῆρε;

—Καλὸ παλληκάρι.

—Σὰν τὸν ἄλλον;

—Α! μπᾶ δὲν ἔχει τὴν χάριν τοῦ Δήμου· σὰν τὸ παιδὶ αὐτὸ λίγα εἶνε...

—Φαίνεται.

—Ἄχ! νὰ μὴν ἔχω κορίτσι· θὰ τοῦ τὐδινα μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά, στὸ πεῖσμα τῆς ἄπιστης.

—Καὶ γιατὶ τὸν ἄφησε αὐτὸν καὶ ἔπῆρε τὸν ἄλλον;

—Δὲν καταλαβαίνετε; γιατὶ εἶχε περισσοτέρους παράδες ἐκεῖνος.

—Δι' αὐτὸ τὸν ἄφησε;

—Γι' αὐτό.

Καὶ ὁ ἀγαθὸς χωρικὸς ἐκτύπησε τὴν παλάμην του ἐπάνω εἰς τὸ μερί του καὶ ἐπρόσθεσε:

—Ἄχ! μωρὲ αὐταῖς ἡ γυναῖκες! ἅμα βγοῦν κακαΐς, δὲν ἔχουν τοῦρι οὔτε στὰ θεριά!..

Ἡ αἰωνία τραγωδία!

***

Τὴν Κυριακὴν τὸ πρωῒ ὅλο τὸ χωριὸ ἦτον στὸ πόδι.

Τὰ μαγαζειὰ ὅλα ἀνοικτά, ἡ ταβέρνες, τὰ καφενεῖα.

Ὅλα τὰ κορίτσια τοῦ χωριοῦ ἐστεκόντουσαν στὰ παράθυρα καὶ στὶς πόρτας μὲ τὰ καινούργια των φορέματα, καὶ ὅλοι οἱ νέοι εἶχαν βγαλμένα τὰ τραπέζια ἔξω ἀπὸ τὰ μαγαζειὰ καὶ εἶχαν καθίσει ἀντίκρυ, τὴ στιγμὴ δὲ ποὺ ἐσήκωναν τὸ κεφάλι γιὰ ν' ἀδειάσουν ἕνα ποτῆρι κρασί, ἔριχναν καὶ μιὰ ματιὰ στ' ἀντικρυνὰ παραθύρια ὅπου ἐστεκότανε κι' ἔκαιε τάχα πῶς κρυφοκουβέντιαζε μὲ τὴ γειτονοπούλα τὴ φιλενάδα της, ἐκείνη ποὺ εἶχε ὁ καθένας ἀπ' αὐτοὺς στὸ μάτι, καὶ ἡ ἐνθύμησίς της τὸν ἀκολουθοῦσε καὶ στὸ χωράφι καὶ στὸ ἀγῶγί του.

Τὸ θεῖλινὸ ἡ καμπάνας τῆς ἐκκλησιᾶς, ποὺ ἦταν ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό, ἐσήμαιναν τὴν λειτουργία τῆς Ἀγάπης, καὶ ὅλο τὸ χωριὸ ἐμαζεύθηκε σιγὰ ἔξω ἀπὸ τὸ μικρὸ ἐξωκκλήσι γιὰ ν' ἀκούσῃ τὸ πολύγλωσσο εὐαγγέλιο, ποὺ σκορπίζει τὴν ἰδέα τῆς ἀγάπης 'ς ὅλο τὸν κόσμο.....

Ἡ λειτουργία ἐτελείωσε, ὅλοι οἱ ἄνδρες ἔδωκαν τὰ χέρια καὶ φιληθήκανε, καὶ ὅλοι ἐξεκίνησαν σιγὰ σιγά, κ' ἐτράβηξαν συντροφιαὶς-συντροφιαὶς ἀγκαλιασμένοι πρὸς τὸ μεγάλο δένδρο, οἱ ἄνδρες χωριστά, μὲ τὰ μάτια χαμηλωμένα, ἀλλὰ καὶ βλέποντας κάτω ἀπὸ τὰ μαντήλια, μὲ κρυφομιλήματα καὶ μὲ γέλια..

Τὰ ὄργανα ἦσαν ἕτοιμα νὰ δώσουν τὸ πρῶτον σύνθημα τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ χοροῦ, καὶ ἡ σαΐτες τῶν βιολιῶν ἐζητοῦσαν τὸν τόνο τοῦ πρώτου κομματιοῦ, ποὺ θ' ἄνοιγεν ὁ χορός.

Ὅλη ἡ φύσις τριγύρω ἦταν βυθισμένη σὲ μιὰ χαρακτηριστικὴ ἡσυχία, σὰν νὰ ἐθαύμαζε καὶ αὐτὴ μὲ τὴν ἴδια τὴν ἁρμονία της καὶ νὰ εἶχε μέθυσει ἀπὸ τὸν ἥσυχον ἀέρα, ποὺ ἐρχότανε μυρωμένος ἀπὸ τὴς λεμονιὰς τῶν κήπων τοῦ χωριοῦ, καὶ ἀπὸ τοὺς ἀγριοκρίνους τῶν χωραφιῶν, καὶ ἀπὸ τοὺς βάτους τοῦ φράκτη....

Λίγη ὥρα ἀκόμη καὶ τὰ δυὸ βιολιὰ μὲ τὸ κλαρίνο καὶ μὲ τὸ λαοῦτο ἔχυναν ἤχους χαρωποὺς στὸν ἀέρα, τοὺς ὁποίους συνώδευεν ἡ φωνὴ ἑνὸς μικροῦ χωρικοῦ, τοῦ πρώτου τραγουδιστῆ τοῦ χωριοῦ, ὁ ὁποῖος ἔτραγουδοῦσε τὸ τραγοῦδι τοῦ χοροῦ καὶ τῆς Ἀγάπης:

Χριστὸς Ἀνέστη, μάτια μου
ἔλα νὰ φιληθοῦμε,
ἔλα νὰ σμίξουμε τὰ δυὸ
νὰ σφιχταγκαλιαστοῦμε...

στοὺς νέους καὶ στὰ κορίτσια, ποὺ εἶχαν πιασθῆ σὲ μεγάλο κύκλο, κ' ἔχόρευαν γύρω ἀπὸ τοῦ μεγάλου δένδρου τὸν γέρικο κορμό.

Ὅλοι εἶχαν τὸ γέλιο στὸ πρόσωπο καὶ τὴ χαρὰ στὴν καρδιά, καὶ ὅλα γιὰ κάμποση ὥρα ἐπήγαιναν μὲ θαυμάσια τάξι, ὅλα σύμφωνα καὶ ἥσυχα, σὰν νὰ εἶχαν μόλις ἐκείνη τὴ στιγμὴ βγῆ ἀπὸ τοῦ πλάστη τὰ χέρια, σὰν νὰ ἔφερναν ἀκόμη νωπὴ στὸ μέτωπο τὴ θεία σφραγῖδα τῆς ἁρμονίας.

Μὰ ἔξαφνα, ἐκεῖ σιμὰ ς' ἕνα κοντὸ καὶ φουντωτὸ σχοῖνο, ποὺ ἦταν φυτρωμένος λίγα βήματα πέρα ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο πηγάδι μὲ τὰ μισογκρεμισμένα χείλη, ἀκούεται μιὰ δυνατὴ φωνή, ποὺ ἐξέσχιζε τ' αὐτιά, μιὰ φωνὴ ποὺ ἐπερνοῦσε μέσα στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου, σὰν βελόνα πυρωμένη, φωνὴ βαθειά, σὰν νά 'βγαινε μέσα ἀπὸ τὰ ὑγρὰ τοῦ πηγαδιοῦ βάθη, ἕνα «ἆχ!» μοναδικό, μὰ ἀρκετὸ γιὰ νὰ φέρῃ ς' ὅλο τὸ χορὸ ἀνατριχίλα.

Καὶ ὡσὰν ὁ πόνος ὁ μεγάλος νὰ ἐξάρνισε καὶ νὰ ἐνίκησε τὴν τρελλὴ καὶ ἀμέριμνη χαρά, ἔπαυσαν τὰ βιολιὰ στὴ στιγμή, ἡ σαΐτες ἔμειναν ἀκίνητες στὸν ἀέρα, καὶ θὰ ἔλεγες ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ φύλλα τοῦ γέρω Δένδρου, τὰ ὁποῖα ὡς τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἐφιλιόντανε μαλακὰ τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο ἀπὸ τὸ χλιαρὸ ἀγέρι τοῦ δειλινοῦ, ἐσταμάτησαν κ' ἐκεῖνα γιὰ ν' ἀκούσουν τὸν πόνο ἑνὸς ἀνθρώπου, ποὺ τὸν ἔλεγε μόνον μὲ μία συλλαβή, ἀλλὰ βγαλμένη ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς του, μιὰ συλλαβή, ἀλλὰ γεμάτη ἀπὸ ὅλη τὴν τρομερὴ ἐποποιΐα τοῦ μυστικοῦ τῆς ψυχῆς τοῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος, ἐκείνη τὴ στιγμὴ εἶχε κηρύξει ἐπανάστασι, καὶ ἦλθε νὰ καράξῃ τὴν μεγάλη γιορτὴ καὶ ἑνὸς ἀκόμα Θεοῦ!

Ναί, τὴν ἄνοιξα πολὺ καλά· εἶνε ἡ φωνὴ ἑνὸς θανάτου, ὁ ὁποῖος τὸ πρωῒ εἶχε νικηθῆ ἀπὸ τὴν Αἰώνια ζωή, ἀλλ' εἶχε κατορθώσει νὰ σπάσῃ τὰ δεσμά του καὶ νὰ ἔλθῃ πάλι λυσσασμένος γιὰ νὰ τὴν καράξῃ καὶ νὰ τὴν ἐκδικηθῆ!...

Ἦταν ὁ Τρελλὸς τῆς Λαμπρῆς!

(Ἕπεται τὸ τέλος)

Ο κ. **Κλεάνθης Χριστοφίδης** ἀγοράζει καὶ πωλεῖ συναλλάγματα ἐπὶ Ἰταλίας, Γαλλίας καὶ Γερμανίας ὑπὸ συμφέροντας ὅρους.

Ἀπευθυντέον:

Κον ΚΛΕΑΝΘΗΝ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΝ—Λευκωσίαν
Ταχυδρ. Κιβ. 180.
Τηλεγρ. Διεθνοῦς: THISANGLE.
(52—κ)

ΑΜΑΞΑΚΙΑ ΚΟΜΨΑ,
ΑΜΑΞΑΚΙΑ ΣΤΕΡΕΑ,
ΑΜΑΞΑΚΙΑ ΠΤΕΡΩΤΑ,
Διὰ βρέφη καὶ νήπια.

μὲ καλαισθησίαν καὶ πολυτέλειαν ἡγεμονικὴν καὶ εἰς διαφόρους χρωματισμούς.

Φέρονται ἐπὶ ἐλασμάτων εὐκάμπτων καὶ τροχῶν ἐκ καουτσούκ καὶ σύρονται ὡς ἀεραρία καὶ ἐπὶ τῶν μάλλον ἀνωμάλων καὶ ἀστρώτων ὁδῶν.

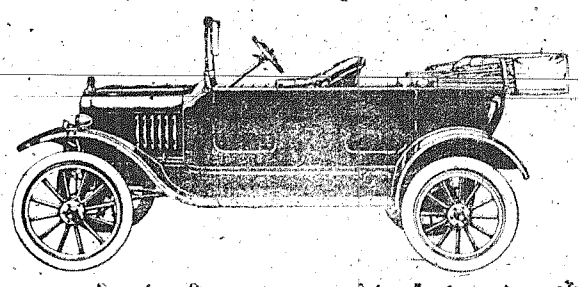
ΕΦΘΑΣΕ νέα ἀποστολὴ εἰς τὸ **Κατάστημά μου** καὶ **πωλοῦνται εἰς τιμὰς λογικάς.**

Σπεύσατε πρὶν ἐξαντληθῶσι.

(3—2) ΔΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ.

Ford
THE UNIVERSAL CAR

ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

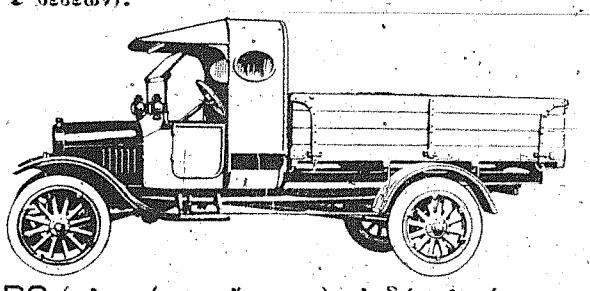
Ἀπὸ σήμερον δεχόμεθα παραγγελίας εἰς τὰς ἑξῆς τιμάς:

		Παραδοτέα εἰς Κυπριακὸν λιμένα. (c/f Cyprus)	Παραδοτέα ἐν Λευκωσίᾳ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ τελωνειακοῦ δασμοῦ.
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ Touring	5 θέσεων	£145	£165
» Runabout	2 ἢ 3 θέσεων	» 125	» 145

(Ἐὰν θέλετε νὰ ἔχετε Rims (ρίμς) εἰς τοὺς τροχοὺς μὲ ἕνα περίσσευμα θὰ πληρώσετε £5 περισσότερον).

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ Φορτηγὰ διὰ 1000 ὀκ. φορτίον » 155 » 175

(Τὰ φορτηγὰ αὐτὰ μετατρέπονται εἰς ἐπιβατικὰ τῶν 12 θέσεων).

TRACTORS (αὐτοκίνητα ἅροτρα) μὲ δύο ὑνιά, στημένα ἐκτελωνισμένα £200

(Τὰ Tractors αὐτὰ ἐργάζονται μὲ πετρέλαιον καὶ ὄχι μὲ πενζίνην).

ΡΕΚΛΑΜΑΙ περιττεύουν πλέον διὰ τὰ **FORD.** Εἶναι αὐτὰ ποὺ ἐκτελοῦν ὅλας τὰς συγκοινωνίας τῆς Νήσου. Εἶνε τὰ οἰκονομικώτερα εἰς τὴν κατανάλωσιν τῆς πενζίνης. Ἔχουν τὸ σπουδαιότερον πλεονέκτημα ποὺ εὑρίσκουν ἐξαρτήματα εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Νήσου καὶ εἰς αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς σταθμούς, οὕτως ὥστε ν' ἀντικαθιστῶσι ἀμέσως κάθε τι ποὺ θὰ σπάσῃ.

☞ **ΠΛΗΡΩΜΗ.** Ἀρκεῖ νὰ προκαταβάλετε μόνον £30. 0. 0 καὶ θὰ ἔχετε Αὐτοκίνητον. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας εἶναι πληρωτέον εἰς 12—18 μηνιαίας δόσεις ἔντοκον.

Ἐπωφεληθῆτε τῆς μοναδικῆς αὐτῆς εὐκαιρίας.

Λευκωσίᾳ τῇ 7ῃ Φεβρουαρίου 1922.

Β. Σ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ & Σ[ΙΑ] ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(2—26) Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐν Κύπρῳ.

Κ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΙΔΗΣ
ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ὁ Ὀφθαλμίατρος κ. Κ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΙΔΗΣ θεραπεύει τὰ τραχώματα, τὴν τριχίασιν καὶ τὸν στραβισμὸν (ἀλλοιθωρίαν) ἀσφαλῶς καὶ ριζικῶς δι' ἰδίας μεθόδου.

Θεραπεύει ἐπίσης ὅλα ἐν γένει τὰ ὀφθαλμικὰ νοσήματα ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἀξιότιμε Κύριε.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὅπως φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ἔβρυσα ἐν Λευκωσίᾳ Παντοπωλεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

"ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ Σ. ΧΡ. ΚΟΛΟΜΒΟΥ"

μὲ ὅλα κεφάλαια καὶ δι' ἰδίον λογαριασμόν μου. Διώρισα δὲ ὡς διευθυντὴν τοῦ Καταστήματός μου τοῦτον τὸν σύζυγόν μου κ. **Χρ. Κολόμβον,** ὥστε θὰ διεξάγῃ ὅλας τὰς δοσοληψίας τοῦ Καταστήματος τούτου, ἐπ' ὀνόματί μου καὶ διὰ λογαριασμόν μου, μὲ δικαίωμα ὅπως ὑπογράφῃ ἀντ' ἐμοῦ πᾶσαν πρᾶξιν σχετικὴν μὲ τὸ ἐν λόγῳ Κατάστημά μου.

Λευκωσίᾳ τῇ 28)10 Ἀπριλ. 1922.

ΕΥΤΥΧΙΑ ΧΡ. ΚΟΛΟΜΒΟΥ (3—2)

ΣΑΝΔΑΛΑ παιδικὰ λευκὰ μὲ σόλες ἀπὸ καουτσοὺκ δι' ὅλας τὰς ἡλικίας ἔφθασαν καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ **Κατάστημα** τοῦ κ. ΘΕΟΛΩΡΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

ΝΕΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ & ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
Χ. Ι. ΚΥΡΜΙΤΣΗ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ·

ΒΙΒΛΙΑ: Φιλολογικὰ—Φιλοσοφικὰ—Μυθιστορήματα—Δράματα—Λεξικὰ—Ποιήματα—Διδακτικά.

ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ

Χάρτης Γραφῆς—Ἰχνογραφίας—Σχέδια—Τετράδια ἰχνογραφίας—Μολύβια—Πέννες—Πεννοφόροι—Φάκελλοι κτλ.

ΚΑΤΑΣΤΙΧΑ

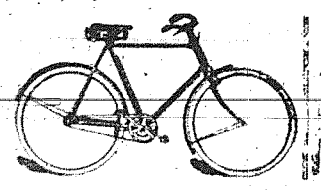
Πρόχειρα—Ἡμερολόγια—Καθολικὰ—Εὑρετήρια—Κόπιες—Λιπλότυπα—Φαιᾶς καὶ χάρτας Γεωγραφικοί. Μὲ νέαν ἐκπτωσιν εἰς τὰς τιμάς.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ. (10—8)

Ἀφοῦ ἐξετάσετε **ΑΛΛΑ ΠΟΔΗΛΑΤΑ** σκεφθῆτε τὴν δύναμιν, τὴν χάριν καὶ τὴν στερεότητα τοῦ ὑγυγημένου δι' πάντοτε

RALEIGH

ΤΟΥ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΧΑΛΥΒΔΟΝΟΥ, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου προϊόντος τῆς βιομηχανίας τῶν Ποδηλάτων. Ἐφωδιασμένον μὲ ἐλαστικὰ **Dunlop** καὶ **Sturmey-Archer** τριπλῆν ταχύτητα εἶνε τὸ Ποδήλατον τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς βαστάξῃ δι' **ὁλόκληρον ζωήν.**

Β. Σ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ & Σ[ΙΑ] ΛΕΥΚΩΣΙΑ
(26-9) Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐν Κύπρῳ

"THE CROWN" MINERAL WATERS FACTORY

Θ. ΟΥΡΑΝΙΟΣ - ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Τὸ τελειότερον τῶν ἐν Κύπρῳ Ἐργοστασίων ἀεριούχων ποτῶν, ἐφοδιασθὲν διὰ τῶν τελειοτέρων μηχανημάτων.—Ἐφάμιλλον τῶν μεγαλειτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων τοῦ εἴδους του.—Ἀπαράμιλλος καθαριότης εἰς τὲς λεμονάδες, σόδες, ζιντζιμπίρες κλπ.—Ἡ κάτασκευὴ τῶν ἀεριούχων ποτῶν γίνεται διὰ ΛΙ·Υ·ΛΙΣΤΗΡΙΩΝ ΠΑΣΤΕΡ.—Χρῆσις ὑλικῶν ἐντελῶς ἀβλαβῶν εἰς τὴν ὑγείαν.

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.—Μία δοκιμὴ θέλει πείσει πάντας.

Εἰς πάσας τὰς φιλανθρωπικὰς ἡμερίδας καὶ ἑσπερίδας ἐν Λευκωσίᾳ παρέχονται πάντα τὰ ἀεριοῦχα ποτὰ δωρεὰν ὑπὸ τοῦ Ἐργοστασίου. (10)

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΜΠΤΗ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Γεωργίου έπ., Καλλιοπίου μ.

Ἀνατολὴ ἡλίου 5.20'—Δύσις 6.38'.

Σελήνη 24 ἡμερῶν.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΙΣΦΟΡΑ

Αἱ κρίσιμοι ἐθνικαὶ περιστάσεις τὰς ὁποίας διερχόμεθα ἕνεκα τῆς Εὐρωπαϊκῆς πρὸς ἡμᾶς ἀχαριστίας ἐπέβαλον εἰς τὴν Ἑλευθέραν Πατρίδα τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προσφάτου νόμου περὶ Ἀναγκαστικοῦ δανείου διὰ ποσὸν 1500 ἑκατομμυρίων.

Ἡ ἐθνικὴ ὅμως ἀλληλεγγύη ἐπιβάλλει ὅπως τὸ Πανελλήνιον θεωρήσῃ τὸ Κρατικὸν αὐτὸ δάνειον ὡς γενικὴν εἰσφορὰν ἐθνικήν, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει προθύμως νὰ προβῶμεν ὅλοι διὰ νὰ σώσωμεν τὰ κινδυνεύοντα ὑπέρτατα ἐθνικὰ συμφέροντα. Διὰ πατριωτικοῦ αὐταναγκασμοῦ πρέπει ὁ Ἑλληνισμὸς ὁλόκληρος νὰ δώσῃ εἰς τὸ Κράτος τὰ οἰκονομικὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ κρατικὴ ζωὴ καὶ δι' αὐτῆς ἡ ἀναστήλωσις τῶν καταπατουμένων ἐθνικῶν δικαίων. Ἐφόσον τὸ συμφέρον εἶνε γενικόν, εἶνε αὐτόδηλον ὅτι καὶ αἱ θυσίαι πρέπει νὰ εἶνε γενικαί.

Ἄλλως τε δὲν εἶνε ὀρθὸν οὔτε δίκαιον οἱ ἐλεύθεροι ἀδελφοὶ οἱ ὁποῖοι κυριώτατα καταβάλλουσι τὸν βαρὺν φόρον τοῦ αἵματος διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν νὰ ἀφίνωνται μόνοι καὶ εἰς τὴν χρηματικὴν θυσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἄριστα δύνανται νὰ συμμετέχῃ καὶ ὁ ὑπόδουλος καὶ ὁ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμός.

Ἀναμένομεν παρὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου τὴν σχετικὴν διὰ τὴν Κύπρον ἐνέργειαν, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ ἀποδειχθῇ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἡ εἰλικρίνεια τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος καὶ ἡ ζωτικότης τοῦ πατριωτικοῦ φρονήματος. Πολὺ ὀλίγα τόσον ἐθνωφελῆ δύναται νὰναμένῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν βράσιν τοῦ ἀνισχύρου Ἐθνικοῦ μας Συμβουλίου, ὅσον ἡ ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ δανείου εὐγενικὴ προπαγάνδα τὴν ὁποίαν εἰσηγούμεθα.

Σημειωτέον ὅτι τὸ δάνειον εἶνε ἐξησφαλισμένον δι' ἀπαρνήτων ἐγγυήσεων καὶ αἱ ὁμολογίαι του θὰ εἶνε λαχειοφόροι, 8 δὲ ὁλόκληρα ἑκατομμύρια θὰ διατίθενται ἐτησίως ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ κέρδη, ὁ δὲ τόκος θὰ εἶνε 6 1/2 ο/ο ὅσα δηλ. οὐδεμία Τράπεζα δίδει εἰς τοὺς καταθέτας αὐτῆς.

Ὥστε διὰ πάντα λόγον ἐπιβάλλεται ὅπως ἡ Κύπρος λάβῃ μέρος αὐτοβούλως εἰς τὸ δάνειον διὰ ποσοῦ πάντοτε ἀναλόγου ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν αὐτῆς δύναμιν ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὰς κρισιμωτάτας ἡμέρας τὰς ὁποίας διερχόμεθα.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΤΗΣ Γ΄ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ ΚΗΡΥΝΕΙΑΣ

Ἦτανε πρωὶ τοῦ Σαββάτου. Ἡ αὐγὴ φώτιζε τὴν θάλασσα μὲ ἕνα ὠχρὸ φῶς, ἐνῷ ἀχρωμάτιζαν ἀπαλὰ μὲ ἕνα μανεζεδένιο χρῶμα τὴν κοιμισμένην φύσιν. Φευγαλέες κίτρινες λάμψεις, φάντασμα ἀνάμεσα στὲς ἰδρωμένες φυλλωσιὲς καὶ στα γαλανὰ κύματα, σᾶν πρόσωπα Σειρήνων, κάτω ἀπὸ τὲς ὀλόχρυσές τους κόμες. Ἡ πρώτες ἀνταύγιες τοῦ λυκαυγοῦς εἶχαν σβύσει σιγὰ σιγὰ τ' ἀστέρια ἀπὸ τὸ γαλανὸ στερέωμα, μακρυὰ δὲ μὲ μεγαλοπρέπεια ἐφαίνετο εἰς τὸν ὁρίζοντα ἡ εἰκόνα τῆς πανώρας Θεᾶς. Κατὰ τὴν ὁμορφη καὶ ποιητικὴν ἐκείνην πρωϊνὴν ὥραν, ὅπου τὰ ἄνθη καὶ τὰ φύλλα εἶνε ἀκόμη σκεπασμένα μὲ λεπτὸν στρῶμα δρόσου, ὅπου οἱ ἀνθοστολισμένοι θάμνοι καὶ τὰ δροσόλουστα δένδρα, σκορποῦσι τὲς μεθυστικὲς τους μυρουδιὲς, ὅπου τὰ γλυκόλαλα πουλιὰ κτυποῦσι τὰ φτερὰ τους καὶ τσιτσίζουσι τὸ ἐωθινό τους τραγοῦδι, ἀφίναμε τὴν ὡραίαν Λάπηθον, τὸν ὅμορφον τόπο ποῦ ἡ φύσις ἐδιάλεξε νὰ στήσῃ τὸν θρόνο της. Τὴν στιγμὴν ποῦ ἀφίναμε πίσω μας τὰ μαγικὰ τοπεῖα, ἡ χρυσωμένες τοῦ ἥλιου ἀχτίδες, ἐχρωμάτιζαν μὲ εὐαρέσκειαν τοὺς λευκοὺς τοίχους τῶν σπιτιῶν τῆς κωμοπόλεως.

Ἀκολουθήσαμε τὸν τῖο δρόμο συναντῶντας τὲς τῖες φυσικὲς καλλονὲς καὶ ἀκούοντας κάποτε τὸν ἁρμονικὸ φίθυρο ποῦ προξενοῦσε τὸ ἀεράκι ἀνάμεσα στὰ φύλλα καὶ σὲ 3 ὧρες φτάσαμε στὴν Κερήνεια. Ἐκάμαμε τὸ μεσημέρι στὴν Μητρόπολη καὶ στὲς 4 ξεκινήσαμε γιὰ νὰ ἐπισκευφθοῦμε τὸ ἀρχαῖο φρούριο· στὲς 2 μ. μ. εἴχαν ἔλθει ἀπὸ τὴν Λευκωσία καὶ ὁ Καθηγητὴς μας κ. Ἰ. Ἰωαννίδης μὲ σκοπὸ νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ γιὰ τὴν ἱστορικὴ ἀξία τοῦ φρουρίου. Τὸ κτίριο αὐτὸ εἶναι κτισμένο πάνω σ' ἕνα βράχο εἶναι ὀρθογώνιο τετράπλευρο μὲ ἕνα πύργο στὴ κάθε του ἄκρη Ἐκτίσθη ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους ἢ τοὺς Βυζαντινοὺς βασιλεῖς καὶ τὸ ἀξιοθαύμαστο εἶναι ὅτι οὐδέποτε ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου. Κατεβήκαμε εἰς τὰ παλὸ βαθειὰ ὑπόγεια, σὲ ἀληθινὲς κατακόμβες, ὅπου τὸ σκοτάδι ἐμποδίζει τὴν ὅραση, σὲ βάθη ποῦ σὲ κάνουν νὰ αἰσθανθῇς φρίκη σὲ ὅλο τὸ σῶμα. Ἕνας θεοσκότεινος δρομίσκος σὲ φέρει σὲ μιὰ γωνιά, ποῦ ὑπάρχει τὸ λεγόμενο Καράσσο—μαῦρο νερὸ ὅπως τὸ ὀνομάζουσι. Ξεβαίνοντας ἀπὸ τὲς δυσκολειὲς αὐτὲς κατακόμβες, εἴδαμε ὅλα τὰ ἀξιοθαύμαστα μέρη τοῦ φρουρίου, τοὺς πύργους του τὲς πολεμίστρες του, τοὺς βασιλικοὺς λεγομένους θαλάμους, τῶν ὁποίων σήμερα σώζονται οἱ ἐξῶστες, ἔργα θαυμασίας ἀρχιτεκτονικῆς τέχνης. Καθισμένοι κάτω ἀπὸ μισοχαλασμένα ἁρείπια, ἀκούσαμε μὲ εὐχαριστησι, τὴν ἱστορία τοῦ ὅλου φρουρίου, ἀπὸ τὸν Καθηγητήν μας κ. Ἰ. Ἰωαννίδην. Ἐφέραμε στὸ νοῦ μας τὸ ἀρχαῖο μεγαλεῖόν του καὶ συναισθήματα ἄλλου κόσμου ἐγέμιζαν τὴν ψυχήν μας. Πόσας γενεὰς δὲν ἐγαλούχησε καὶ δὲν ἀνέθρεψεν ἴσως τὸ ἀρχαῖον μεγαλεῖόν του!....

Βρισκόμαστε τὴν στιγμὴν ἐκείνην στὸ παλὸ ψηλὸ μέρος τοῦ φρουρίου. Ἤτανε μιὰ ὁμορφιὰ ἀσύγκριτη τὸ ἡλιοβασίλεμα ἀπὸ τὴν ὑψηλὴ ἐκείνη κορυφή. Ἕνα κῦμα χειμαρριῶν φλογῶν φαινότανε νὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸν ἥλιο τὸν μισοβυθισμένο πίσω ἀπὸ τὰ μαυρισμένα βουνά, ποῦ κυλοῦσε κατ' εὐθεῖα ἴσα μὲ τὴ θάλασσα. Τὸ πᾶν ἐλούετο στὰ χρυσᾶ του χρώματα. Ἀπὸ τὴ μιὰ ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ ὁρίζοντος ἡ πλούσια κλίμακα τῆς πορφύρας πλημμύριζε καὶ στεριὰ καὶ θάλασσα μὲ ζῶνες ἀπροχώστους, μὲ χρυσοκόκκινους κυματισμούς, ποῦ προξενοῦσανε ἕνα ἔκπαγλο μεγαλεῖο. Τὸ ἐκθαμβωτικὸ αὐτὸ θέαμα μᾶς κατεμάγευσε. Μὲ ἀπλησία τὸ μάτι μας ἐκύταζε τὸ λαμπρὸ ἀστέρι, ποῦ φαινότανε σᾶν μιὰ μεγάλη ἀσπίδα ποὺχε πυρακτωθῇ στὸ σιδηρουργεῖο, ἐνῷ σιγὰ σιγὰ ἐκρυβε τὸ κατώτερό του ἄκρο πίσω ἀπὸ τὰ ὁλόμαυρα βουνά. Ἔπειτα ὁ ἥλιος βυθίστηκε σχεδὸν ὁλόφανα καὶ ἡ πρώτες σκιὲς τῆς νύκτας ἔκαμαν νὰ περάσῃ πάνω ἀπὸ τὴ γῆ ἕνα ρῖγος, μιὰ αὔρα ἀπαλὴ καὶ διάφανη. Τ' ἀστέρια δειλὰ δειλὰ ἐπρόβαλαν στὸ γαλανὸ στερέωμα, μὲ τὸ τρεμουλιαστό τους φῶς, μοιάζοντας σᾶν χρυσὲς ἀράχνες καὶ μακρυὰ τοῦ Σειρίου τ' ἀστέρι ξεχωριστὸ ἀπ' ἄλλα, λαμπρὸ καὶ περήφανο, φαινότανε σᾶν ἕνα πολότιμο πετράδι, ποῦ σκορποῦσε σπίθελα τ' ὁλόλευκό του φῶς, σταλάζοντας στὴν ἡσυχία σὲ φυχὲς χαρεμένες γιὰ πονερὲς!! .....

Τὴ νύχτα μας τὴν περάσαμε εὐχάριστα στὴν Μητρόπολη, ὅπου εἴχαμε καὶ τὴν ἐξαιρετικὴ τιμὴ νὰ γίνωμεν ὁμοτράπεζοι τοῦ Πανιερωτάτου.

Τὴν Κυριακὴ μόλις ὁ ἥλιος ἄρχισε νὰ χρυσώνῃ τὰ βουνά, ξεκινήσαμε γιὰ τὸ Πελλαπαΐς. Ἡ ὁμορφιὰ τῆς φύσεως εἶναι κι' ἐδῶ ἀσύγκριτη. Πυκνὰ φουντωτὰ ἐλαιόδενδρα παρουσιάζονται σὲ διάβα μας, μὲ τὸ ἀσημένιο τους φόρεμα. Πεῖρ πέρα ἀμυγδαλιές, χαρουπιές κ.τ.λ. παρουσιάζαν ἕνα ἁρμονικὸ σύνολο. Λιγοστὰ κυπαρίσσια ξεχωριστὰ τὸ ἕνα ἀπὸ τἄλλο, φαίνονταν σᾶν ἱερεῖς τῶν δένδρων, μὲ τὸ ράσο τους σεμνὰ μαζεμένο, νὰ προσεύχωνται σιωπηλά. Ὁ ἀέρας εἶναι γεμάτος μυρουδιές. Δύο πεταλοῦδες, μοιάζοντας σᾶν ζωντανὰ λουλούδια, τρέχανε χαρωπές, ἁπλώνοντας τὰ πολύχρωμά τους φτερὰ πάνω στὴν ἀνθισμένη κορυφὴ ἀγρίων λουλουδιῶν. Ἔξαφνα μυρωμένη πνοή, ἔβγαινεν ἀπὸ τὰ λουλούδια καὶ σκορπιζόταινε στὴν ἀτμόσφαιρα, σᾶν ὕμνος πρὸς τὴν φύσιν. Ὕστερα ἀπὸ μιᾶς ὥρας δρόμο, φτάνουμε στὴν ἱστορικὴ μονή. Τὸ μοναστήρι αὐτὸ κτίσθηκε ἀπὸ τὸν Δατῖνον Ἀρχιεπίσκοπον *Thierry* στὸ 1238 μ. χ. ἡ ἐκκλησιά του δέ, ποὺνε καὶ σήμερον ἐκκλησιὰ τοῦ χωριοῦ, ἀπὸ τὸν βασιλέα Οὖγον τὸν Γ'. Τὸ ὄνομα Πελλαπαΐς δηλ ὡραία μονή, ἀπὸ τὲς Γαλλικὲς λέξεις *belle abbaye* ποῦ τὸ ἔδωσε ὁ Οὖγος ὁ Γ'. Τὸ ὑπέροχο αὐτὸ κτίριο, εἶναι τὸ ὡραιότερο μνημεῖο ποῦ ἀφῆκαν οἱ Λουζινιανοὶ στὴν Κύπρον καὶ δικαίως ὁ Ρὸς τὸ ὀνομάζει τὸ ἄριστον ἀπὸ τὰ γοτθικὰ ἔργα τοῦ μέσου αἰῶνος. Εἶναι κτισμένο στὴν κορυφὴ ἑνὸς βράχου σ' ἕνα πολὺ μεγάλο ὕψος καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ 2 πατώματα. Κατεστράφη ἀπὸ τοὺς Μαμελούκους καὶ τοὺς Τούρκους. Κάποιο μέρος πρὸς τὰ Β.Δ. παρουσιάζει σοβαρὰ ρήγματα καὶ δὲν πιστεύω νὰ κρατηθῇ ἐπὶ πολὺ ἐκεῖ. Καλὸ θἤτανε ἂν ἡ Κυβέρνησις τὸ ὑποστήριζε ἴσως καὶ ἂν ἀπαιτηθοῦν πολλὰ χρήματα, γιατὶ ἡ ἀπώλεια τέτοιου ἀρχαίου μνημείου εἶναι ζημία ποῦ δὲν ὑπολογίζεται.

Ἀπὸ τὸ μέρος ἐκεῖνο παρουσιάζεται στὰ μάτια τοῦ παρατηρητοῦ ὅλη ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς Φύσεως. Κάτω εἶναι ἕνα χάος ἀτέλειωτο ποῦ σοῦ προξενεῖ ἴλιγγο σᾶν τὸ βλέπεις. Εἰς τὸ βάθος εἶναι ἕνα μικρὸ χωριὸ τὸ Καζάφανι, σκεπασμένο μὲ πλούσια βλάστησι, ἐνῶ κάπου κάπου λευκὰ διακρίνονται τὰ σπίτια του μέσα ἀπὸ φουντωτὰ φυλλώματα. Μιὰ μεγάλη πεδιὰς σκεπασμένη μὲ δάση ἀπὸ ἐλαιόδενδρα, φτάνει μακρυὰ ὡς τὴν θάλασσα. Ὁ Ταῦρος φαίνεται χιονισμένος ἀπ' τὴ ψηλὴ ἐκείνη κορυφή. Θὰ εἶχε δίκαιο ὁ Γερμανὸς ἐκεῖνος περιηγητὴς ποῦ ὠνόμασε τὸ Πελλαπαΐς τὴν πεῖρ ὄμορφη τοποθεσία τῆς Κύπρου.

Κατεβήκαμε ἀπὸ τὸ πανόψηλο φρούριο, ἀφ' οὗ γράψαμε τὸ ὄνομά μας στοὺς καταρειπωμένους του τοίχους. Ὁ καιρὸς ἄρχισε τώρα ν' ἀλλάζῃ μορφή. Ἀραιὲς σταλαγματιὲς βροχῆς ἀρχίσανε νὰ πάφτουν, ἐν ᾧ ἕνας βόγκος, μιᾶ βοὴ ταράτσια, ἀρχότανε ἀπὸ τὸ βάσος τῶν δέντρων. Ἤτανε ἄνεμος δυνατὸς ποῦ βογγοῦσε καὶ τὸ φῦσημά του ἀκουόταν σᾶν νὰ φώναζαν χίλια στρίγγλικα παιδιά. Λίγο πεῖρ κάτω ἕνα ἄγριο φύσημα ἀνέμου ἀκούστηκε ἀπὸ τὸ βάσος καὶ μιὰ βοὴ ἔτρεξε καὶ βγῆκε ἀπὸ τὰ δέντρα του ὅμοια μὲ μακρυνὴ φωνὴ λαοῦ. Ἕνα σύννεφο ἀπὸ σκόνη χύθηκε στὰ πρόσωπά μας καὶ γιὰ λίγα λεπτὰ δὲν μπορούσαμε νὰ διακρίνουμε τὸ δρόμο μπροστά μας. Τὸ φύσημα ἤτανε παροδικὸ καὶ σὲ λίγο σώπασε. Περνῶντας πάλι ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς στίχους τῶν χαρουπιῶν φτάσαμε στὴν Καρήνεια. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ τετράωρο ξεκούρασι, τὸ αὐτοκίνητο μᾶς ἐπανέφερε στὴν Πρωτεύουσα, μὲ τὴ ψυχὴ χεμισμένη ἀπὸ εὐχαρίστησι, μὰ καὶ λύπη συνάμα, γιατὶ ἴσως δὲν θὰ ξαναδοῦμε τὲς φυσικὲς ἐκεῖνες ὁμορφιὲς καὶ δὲν θὰ ξανακούσωμε τῶν πουλιῶν τὸ τραγοῦδι, τῶν ἀντόμων τὸ βούϊσμα, τὸν μουρμουρισμὸ τοῦ ρυακιοῦ καὶ τῶν φύλλων τὸν ἁρμονικὸ ψιθυρο.

Λευκωσία στὲς 14|27/3/922.

ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
μαθ. Γ'. Παγκ. Διδασκαλείου.

ΜΟΝΟΝ οἱ πράοινοι Σάπωνες ΖΑΒΟΓΙΑΝΝΗ εἶνε οἰκονομικοὶ διὰ πλύσιν.

ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

ΜΑΡΚΑ «ΑΝΘΟΣ»

«Εἶναι ἑκταπλα». Αὐτὴ εἶναι ἡ φράσις τοῦ κ. Θ. Φωτιάδου, ἀρχιτέκτονος, ὁ ὁποῖος ἔκαμε πολλὰς δοκιμὰς μὲ τὰ Τσιμέντα μας.

ΕΧΟΜΕΝ ἐκ τούτων διαρκῆ παρακαταθήκην εἰς Λευκωσίαν, Λεμεσόν, Λάρνακα καὶ δύναται πᾶς τις διὰ τῆς ἀγορᾶς μικρᾶς ποσότητος νὰ δοκιμάσῃ καὶ πεισθῇ ὅτι τὰ Τσιμέντα τῆς Μάρκας «Ἄνθος» εἶναι τὰ ἀνώτερα ὅλων τῶν μέχρι σήμερον εἰσαγομένων εἰς Κύπρον.

Εἶναι καταλληλότατα καὶ διὰ béton-armé.

Τιμὴ χαμηλοτάτη.

Λευκωσία, τῇ 28|10 Ἀπριλ. 1922.

(5-2) Μ. Ε. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ἡ μεγάλη καὶ λαμπρὰ πράγματι ἑορτὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ ὑψηλοῦ προοιμίου τῶν Παθῶν τοῦ Ἱδρυτοῦ τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἑωρτάσθη μετὰ τῆς συνήθους ζωηρᾶς ἐκδηλώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος, εὑρίσκοντος ἱκανοποίησιν καὶ ἠδονικὴν ἐκδήλωσιν εἰς τὰς συχνὰς ἐπισκέψεις τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ τὴν στενὴν παρακολούθησιν τῶν ποιητικῶν ἀκολουθιῶν ὁλοκλήρου τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

Κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐπεκράτησεν ἡ συνήθης ἑορταστικὴ φαιδρότης καὶ πανηγυρικὴ κωδωνοκρουσία. Εὐτυχῶς οὐδὲν ἀπολύτως ἐπεισόδιον ἐσημειώθη καθ' ὅλην τὴν πόλιν διατηρηθείσης τοιουτοτρόπως ἀσπίλου τῆς μεγίστης θρησκευτικῆς ἐπετείου.

Τὸ μόνον δυσάρεστον —ὄχι νέον— τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν εἶνε ὅτι δὲν ἐλήφθη ἡ δέουσα φροντὶς παρὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ὅπως ἐκλείψῃ τὸ βάρβαρον, ἀντιχριστιανικὸν καὶ ἀπολίτιστον ἔθιμον τοῦ Ἰούδα κατὰ τὸ ὁποῖον ἀφίνονται παιδιὰ καὶ νέοι νὰ πυροβολῶσι μανιωδῶς ὁμοίμα ἀνθρώπου, ἐνῶ τὸ ἔθιμον τῶν ἑορταστικῶν πυροβολισμῶν ἠδύνατο νὰ τηρῆται εἰς τὸ ὑπόδουλον τοῦτο μέρος χωρὶς καὶ νὰ δίδεται λαβὴ κατηγορίας διὰ φανατισμὸν ἀναχρονιστικὸν καὶ ἀντικείμενον πρωτίστως εἰς αὐτὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἡμετέρας θρησκείας τῆς ἀνεξικακίας καὶ συγγνώμης

ΠΡΟΠΟΜΠΗ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἡ ἐλπὶς ὁμὰς τῶν ἀθλητῶν τῆς Λευκωσίας, ἀποτελουμένη ἐκ 14 εὐσταλῶν νέων, ἀνεχώρησε τὴν π. Δευτέραν μ.μ. συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Γυμναστικοῦ τοῦ Συλλόγου τῶν Παγκυπρίων κ. Γ. Σκουταρίδου διὰ Λεμεσόν, εἰς τὸ Γυμναστήριον τῆς ὁποίας θὰ ἀμφισβητήσωσιν οὗτοι εὐγενῶς τὸν κότινον πρὸς ἀλκίμους συναδέλφους των εἰς τὴν λατρείαν τῆς εὐρύθμου κινήσεως. Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Λευκωσία ἔχει ἐλπίδας δι' ἀρκετὰ πρῶτα βραβεῖα.

Τοὺς καλοὺς ἀθλητάς μας προέπεμψαν πολλοὶ συμπολῖται εἰς τὸν σταθμὸν τῶν Αὐτοκινήτων προσεφώνησε δὲ πρὸ τοῦ «Ἀθηναίου» ὁ Πρόεδρος τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου κ. Θ. Θεοδότου. Ὁ κ. Θεοδότου ἐξέφρασε πρῶτον τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ εὐγενεῖς ἀθληταὶ θὰ μᾶς φέρωσι τὴν νίκην, ὑπενθύμισεν εἶτα εἰς αὐτοὺς ὅτι φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν τὴν τιμὴν τῆς Λευκωσίας, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας ἀναμένομεν νὰ ἀνευφημηθῇ ζωηρῶς εἰς τὸ στάδιον τῶν «Ὀλυμπίων».

Μετὰ τοῦτο δὲ ἐτόνισεν ὅτι οἱ ἀγῶνες τοῦ σταδίου δὲν εἶνε ἡ ἁπλῆ προπόνησις δι' ἄλλους ἀγῶνας μεγαλυτέρους, ὑψηλοτέρους καὶ ἐντιμοτέρους διὰ τῶν ὁποίων ἡ μεγάλη Πατρίς μας ἀναμένει ἐξασφάλισιν, ἐνίσχυσιν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ ἱστορικοῦ μεγαλείου της.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἠκούσθησαν μετ' εὐλαβείας καὶ σοβαρᾶς προσοχῆς ὑπὸ τῶν ἀθλητῶν οἱ ὁποῖοι μετὰ ἐνδεικτικῆς σιωπῆς ἀνεγνώρισαν ἀφώνως τὸ καθῆκον των.

Καὶ ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῶν παρισταμένων καὶ τὰς ὁλοθέρμους εὐχὰς ἀνεχώρησαν διὰ τὸν ὑψηλὸν προορισμόν των.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Ἐπιτροπεία Λευκοσίας θεωρεῖ καθῆκον αὐτῆς νὰ συγχαρῇ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τῆς Ἐπαρχίας Λευκοσίας διότι οὗτος τόσον προθύμως συνεμορφώθη πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου ἀποσχὼν ἐμφαντικῶς τῶν ἐν Λευκοσίᾳ τελεσθησομένων Ἱπποδρομιῶν.

Κατέδειξεν οὕτω ὁ Ἕλλην. λαός, ὅτι ἀντιλαμβάνεται πλήρως τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ εἰρηνικοῦ ἀγῶνος τὸν ὁποῖον διεξάγει ἡ ὑπόδουλος νῆσός μας συμφώνως πρὸς τὴν πάνδημον ἀπόφασιν τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Μετὰ λύπης παρατηρεῖ ἡ Ἐπαρχιακὴ Ἐπιτροπεία ὅτι ὡς πληροφορεῖται 15 περίπου Ἕλληνες ἐξ ὅλης τῆς Ἐπαρχίας Λευκοσίας ἀπετέλεσαν ἐξαίρεσιν καὶ ἐθεωρήθησαν ὀρθὸν νὰ ψυχαγωγηθῶσιν ἐν τῷ χώρῳ τῶν ἱπποδρομιῶν μετὰ τῶν ξένων Κυβερνητῶν καὶ τοῦ Μουσουλμανικοῦ στοιχείου τοῦ ἀθρόως προσελθόντος ἐκεῖ μετὰ σημαιῶν καὶ τυμπάνων.

Λευκωσίᾳ τῇ 6|19 Ἀπριλ. 1922.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ.

ΤΟ "NEAR EAST" ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

[Εἰς τὸ τεῦχος τοῦ «*Near East*» τῆς 30ῆς Μαρτίου δημοσιεύεται ἡ κατωτέρω ἀνταπόκρισις ἐντάκτου ἀνταποκριτοῦ ἀφορῶσα τὸν ποιητὴν κ. Ἰ. Περδίον καὶ διὰ τοῦτο παρέχομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας μετάφρασιν αὐτῆς]

Κυπριακὴ φιλολογία.

Ἡ Κύπρος δὲν εἶνε καλῶς γνωστὴ εἰς τὴν Εὐρώπην· ἀκόμη ὀλιγώτερον ἡ Κυπριακὴ φιλολογία. Ὁ κ. Σῖμος Μενάρδος καθηγητὴς τῆς μεσαιωνικῆς καὶ νεωτέρας Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Ὀξφόρδῃ εἶνε πιθανῶς ὁ μόνος γνωστὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυπριακῆς διανοητικῆς ζωῆς. Ἐν τούτοις τὸ ἔδαφος τῆς νήσου ὅπου ποτὲ ἐγεννήθη ἡ ὡραιοτέρα τῶν θεῶν, ὁ Κυκλικὸς ποιητὴς Στασῖνος καὶ ὁ ἱδρυτὴς τῆς στωϊκῆς φιλοσοφίας καὶ ἡ ὁποία διεκδικεῖ τὸν Ὅμηρον ὡς γόνον αὐτῆς, δὲν εἶνε πλέον ἐντελῶς ἄγονος. Διάφοροι περισπάσεις ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐβδομεύσαν τὴν διανοητικὴν πρόοδόν της· ἀλλ' ὅταν—χάρις εἰς τὴν Βρεττανικὴν κατοχὴν—ἡ ἀτμοσφαῖρα ἤγινεν εὐνοϊκὴ ἡ φιλολογία ἤρχισε καὶ πάλιν νὰ ἀκμάζῃ.

Γεγονὸς ἄνευ προηγουμένου ἔλαβε χώραν εἰς τὴν νῆσον ταύτην τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον. Τοῦτο εἶνε ὁ ἑορτασμὸς τῆς Δεκαετηρίδος τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Μαστιγίου», ἐμμέτρου σατυρικῆς ἐφημερίδος ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ Ι. Περδίου, ἰθαγενοῦς Ἕλληνος ποιητοῦ. Ὁ κ. Περδίος καὶ τὸ ἔργον του δὲν εἶνε ἄγνωστοι εἰς τὸν Ἀγγλικὸν τύπον. Ὁ Μὲ Ὄνεφαλς Φὸν Ρίχτερ ἐχει ὁμιλήσει περὶ ἀμφοτέρων ἐπαινετικῶς εἰς ἐξέχουσαν Ἀγγλικὴν ἐπιθεώρησιν τὴν «*Fortnightly*» ἐὰν δὲν ἀπατῶμαι. Τογίζων τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν προέβη μέχρι τοῦ νὰ συγκρίνῃ τὸ «Μαστίγιον» πρὸς τὸ περίφημον «*Punch*». Ἂν καὶ τοιαύτη σύγκρισις εἶνε ἀναμφιβόλως ὑπερβολική δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι τὸ «Μαστίγιον» προερχόμενον ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας τοῦ ποιητοῦ εἶνε ἔνθερμος προσπάθεια πρὸς κοινωνικὸν καθαρμόν. Ἁγνὸς καὶ εἰλικρινῶν αἰσθημάτων ὁ Ἰ. Περδίος δὲν ἐπέτρεψεν εἰς νοσηρὰ καὶ κάμῃ τὴν κακίαν νὰ ἐξαφανισθῇ εἰς νὰ ἐνθέσῃ αὐτὴν πρὸς ἀηδίαν ὅλων τῶν ἐχόντων καθαρὰν ψυχὴν προσώπων ἀντιθέτως πρὸς τοὺς εὐθύμους ποιητὰς Γεώργιον Σουρῆν καὶ Θεόδωρον Ὀρφανίδην ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ὁ Περδίος ὑπενθυμίζει εἰς ἡμᾶς περισσότερον τὸν Βαρθελεμὺ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον Σοῦτσον. Ἡ ὁμοιότης πρὸς τὸν τελευταῖον εἶνε πολὺ μεγαλειτέρα καθόσον ὁ πατριωτισμὸς εἶνε ἡ κυρία χορδὴ εἰς τὴν λύραν ἀμφοτέρων. Ἂν καὶ καλῶς ἐξοικειωμένος πρὸς τὰς νέας τάσεις τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως ὁ Περδίος δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι εἶνε εἷς ἐκ τῶν ἀρίστων ἀντιπροσώπων τῆς τάξεως τῶν πατριωτικῶν ποιητῶν—τόσον πολυσχιδῶν εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν—οἱ ὁποῖοι συνηθροίσθησαν περὶ τοὺς ἀδελφοὺς Παράσχους.

Ἡ ποίησίς του εἶνε κυρίως πατριωτικὴ παρὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν περιεχομένην εἰς τοὺς ἰδικούς του στίχους:

L' héroïsme philanthropique
Doit posséder un plus haut rang
Que l' autre, le patriotique
Dont les lauriers sont pleins de sang!

Ὁ Ἰ. Περδίος γράφει ἐξ ἴσου καλῶς Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί. Τὰ ποιήματά του σχεδὸν ὅλα εἶνε δημοσιευμένα εἰς τοὺς δύο μικροὺς τόμους τῆς Κυπριακῆς Μούσης.....πολλὰ ἐκ τ

Α. ΚΛΟΚΚΑΡΗ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

Εἰς κομψὸν τομίδιον ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν ἀπὸ τῆς π. ἑβδομάδος ἡ προαγγελθεῖσα «Ἀμπελουργία» τοῦ διακρινομένου εὐπαιδεύτου καὶ δραστηριωτάτου Γεωπόνου κ. Ἀντ. Κλόκκαρη. Τὸ βιβλίον συντεταγμένον εἰς ὕφος ἁπλοῦν συγχρόνως καὶ ζωηρὸν ἐκλαϊκεύει τὰς ἐπιστημονικὰς γνώσεις κατὰ τρόπον ἀντιληπτὸν καὶ εἰς τὸν τελευταῖον ἀμπελουργόν, ὁ ὁποῖος δι' αὐτοῦ ἔχει τὸν ἄριστον καὶ φωτεινότατον ὁδηγὸν εἰς τὸ ἔργον του. Ἀλλὰ καὶ διὰ πάντα φιλομαθῆ τὸ πρωτότυπον σύγγραμμα τοῦ κ. Κλόκκαρη εἶνε ἀξιανάγνωστον καὶ ἐπαγωγόν, ὥστε ἡ ἀπόκτησίς του νὰ εἶνε ἀπαραίτητον συμπλήρωμα καὶ κόσμημα καὶ τῆς πολυτόμου καὶ τῆς μικροτέρας Βιβλιοθήκης.

Ἡ γενικὴ καὶ ὁμόφωνος κρίσις τοῦ ὠφελιμωτάτου βιβλίου ὑπὸ τοῦ Παγκυπρίου Τύπου δ' ἀπεδείκνυε καὶ μόνη τὴν ἀξίαν τοῦ ἔργου καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἐκ τῶν προτέρων ἡ πλήρης βεβαιότης, ὅτι προϊὸν τοῦ καλάμου τοῦ ἀγαπητοῦ Ἐπιστήμονος θὰ ἦτο ἀνεξετάστως καλὸν καὶ ἐξησφαλισμένως ὠφέλιμον ἀνταναλῶν τὴν μόρφωσιν, τὴν πεῖραν καὶ τὸ φιλόδενδρον μέχρι ψυχοπαθείας αἴσθημα τοῦ συγγραφέως.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους ἔχομεν τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ἀπόκτησις τῆς «Ἀμπελουργίας» τοῦ κ. Κλόκκαρη θὰ γείνῃ αὐθορμήτως καὶ ἄνευ δημοσιογραφικῆς συστάσεως.

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

Ἀξιότιμε Κύριε,

Παρακαλεῖσθε ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν μετὰ τῆς ἀξ. οἰκογενείας σας τοὺς γάμους ἡμῶν εὐλογηθησομένους τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (10 Ἀπριλίου 1922) καὶ ὥραν 3 μ.μ. ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἁγ. Νικολάου.

Ἐν Βαρωσίοις, τῇ 5)18 Ἀπρ. 1922.

Οἱ μελλόνυμφοι
ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΑΚΩΒΟΥ
ΟΛΓΑ Ι. ΚΟΥΛΛΑΠΗ.

(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

×

Ἀξιότιμε Κύριε,

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν (10)23 Ἀπριλίου 1922) καὶ ὥραν 3 μ. μ. εὐλογηθήσονται ἐν τῷ κατὰ τὴν ἐνορίαν Φανερωμένης οἴκῳ τῆς μελλονύμφου οἱ γάμοι ἡμῶν οὓς παρακαλεῖσθε ὅπως τιμήσητε διὰ τῆς εὐγενοῦς παρουσίας ὑμῶν καὶ τῆς ἀξιοτ οἰκογενίας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 7)20 Ἀπρ. 1922.

Οἱ μελλόνυμφοι
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ
ΧΡΥΣΤΑΛΛΕΝΗ Θ. ΣΤΡΟΓΜΠΙΔΟΥ.

(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσιν).

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

—**Ἡ Διάσκεψις ἀληθινὴ κωμῳδία.**

Ἡ δημοσία γνώμη γενικῶς, οἱ κύκλοι οἱ διατελοῦντες ἐν γνώσει τῶν ζητημάτων τῆς Ἀνατολῆς καὶ ὁ Ἀγγλικανικὸς κλῆρος θεωροῦν τοὺς προταθέντας ὑπὸ τῶν Συμμάχων ὅρους εἰρήνης ὡς ἀνεφαρμόστους.

Ἡ μεγαλητέρα μερὶς τοῦ τύπου ἐπίσης πιστεύει ὅτι οἱ ὅροι οὗτοι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀποκατασταθήσουν τὴν εἰρήνην.

Ἐφημερίδες τινὲς κατειρωνεύονται τῶν ἀποφάσεων τῆς διασκέψεως, τονίζουν δὲ ὅτι ἡ συμφωνία μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐπὶ πάντων τῶν ζητημάτων δὲν ὑφίσταται πραγματικῶς, παρὰ τὰ ἀνταλλαγέντα συγχαρητήρια τηλεγραφήματα μεταξὺ τῶν τριῶν Ὑπουρ. τῶν συνελθόντων ἐν Παρισίοις. Αἱ ἐφημερίδες αὗται πιστεύουν ὅτι οἱ τρεῖς Ὑπουργοὶ ἀπέβλεψαν μόνον νὰ παράσχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὑφίσταται συνεννόησις μεταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων, λόγῳ τοῦ ὅτι ἐπίκειται ἡ Διάσκεψις τῆς Γενεύης.

Μεγάλη μερὶς ἐξ ἄλλου τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου τονίζει ὅτι οὐδὲν καλὸν ἀποτέλεσμα δύναται νὰ ἀναμένεται ἐκ τῶν προτάσεων τῶν Ὑπουργῶν καὶ χαρακτηρίζει τὴν Διάσκεψιν τῶν Παρισίων ὡς καθαρὰν μπλόφαν καὶ κωμῳδίαν.

Οἱ τρεῖς ὑπουργοὶ ἐγνώριζον καλῶς ἐκ τῶν προτέρων ὅτι αἱ δηθὲν ἀποφάσεις των οὔτε αὐτούς, οὔτε τοὺς ἐμπολέμους, οὔτε οἱονδήποτε ἄλλον ἐν τῷ κόσμῳ ἐδέσμευον.

Ἔγκυροι πολιτικοὶ κύκλοι θεωροῦν ὅτι ἡ τελευταία Διάσκεψις τῶν Παρισίων ἀπέτυχεν ὅσον οὐδεμία ἄλλη προγενεστέρα ἐπίσημος Διάσκεψις.

—**Οἱ Ἄγγλοι πιστεύουν εἰς τὸ ἀνεφάρμοστον τῶν ἀποφάσεων τῆς Διασκέψεως.**

Εἰς τοὺς Ἀγγλικοὺς δημοσιογραφικοὺς κύκλους ὁλονὲν ἐκδηλοῦται ζωηρότερον τὸ ἐνδιαφέρον ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Διασκέψεως τῶν Παρισίων.

Αἱ λεπτομέρειαι αἵτινες φέρονται νῦν εἰς φῶς ἀποδεικνύουν ὅτι αἱ συζητήσεις τῶν τριῶν Ὑπουργῶν διεξήχθησαν μετὰ πολλῆς ἐπιπολαιότητος καὶ οὐδεμία κατεβλήθη προσπάθεια πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ πολυπλόκου Ἀνατολικοῦ ζητήματος μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς.

Ὁμοφώνως ἐκφράζεται ἡ γνώμη ὅτι ἡ Διάσκεψις τῶν Παρισίων δὲν πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπὸ σοβαρὰν ἀποψιν, τονίζεται δὲ ὅτι ἀπέτυχεν ὁριστικῶς· καὶ οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἀπάντησις τῶν ἐμπολέμων, ἡ λύσις τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος ἀπέχει ἀκόμη πολύ.

Παραμένει δὲ ὡς γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν τριῶν Ὑπουργῶν εἶνε προωρισμέναι «ν' ἀποθάνουν ἐκ μαρασμοῦ».

TRACTORS FORDSON

Σήμερον, αὔριον καὶ μεθαύριον γίνονται δοκιμαὶ εἰς Κούκλια (Μεσαορίας) τοῦ Βενζινάροτρου Fordson ὑπὸ εἰδικοῦ Ἄγγλου μηχανικοῦ ἐπὶ τούτῳ ἐλθόντος εἰς Κύπρον καὶ προσκαλεῖται νὰ παρευρεθῇ ὁ γεωργικὸς κόσμος τῆς Κύπρου ὡς καὶ πᾶς ἐνδιαφερόμενος.

Τὸ Βενζινάροτρον Fordson διὰ τῆς οἰκονομίας του καὶ τῶν πολλῶν του εὐκολιῶν κατέστη ὁ ἀχώριστος σύντροφος τοῦ γεωργοῦ εἰς ὅλας τὰς γεωργικὰς χώρας τοῦ κόσμου, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ ὁ Κύπριος Γεωργὸς κατανοῶν τὸ συμφέρον τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ προσκομίσῃ θὰ σπεύσῃ νὰ προμηθευθῇ τοῦτο.

Τὸ Βενζινάροτρον Fordson ἐκτὸς τῶν ἄλλων του πλεονεκτημάτων καὶ τοῦ εὐκόλου χειρισμοῦ του ἔχει τὸ προτέρημα νὰ ἐργάζεται διὰ πετρελαίου ἀποβαῖνον οὕτω ὀλιγοδάπανον. Δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὡς μηχανὴ κινοῦσα ἀλευρόμυλον, ἀλωνιστικὴν μηχανήν, ὑδραντλίαν κλπ.

Τιμὴ ἑκάστου Tractor μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων του καὶ τοῦ ἀρότρου μὲ δύο ὑνὰ παραδοτέου ἐν Κύπρῳ ἐλευθέρου παντὸς ἐξόδου εἶνε £200.

Διὰ παραγγελίας καὶ πλειοτέρας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς τοὺς κ.κ.

Β. Σ. ΠΕΤΡΙΔΗΝ & ΣΙΑΝ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ
Γενικοὺς Ἀντιπροσώπους ἐν Κύπρῳ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚ ΛΑΡΝΑΚΟΣ

ΛΑΡΝΑΞ, 6)19 Ἀπριλ. 1922.

Διέρχεται καὶ ἐφέτος τὰς ἡμέρας ταύτας τοῦ Πάσχα ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς πόλεώς μας, καθὼς βεβαίως καὶ ὅλης τῆς Νήσου μας μετὰ χριστιανικῆς φαιδρότητος ἀναμείκτου μετὰ πικρίας, τὴν ὁποίαν ποτίζει τὰς ψυχὰς τῶν Κυπρίων, καθὼς καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων ἡ συναίσθησις τῆς δουλείας. Καὶ εἶναι βεβαίως φυσικὴ ἡ ἐκδήλωσις τῶν διπλῶν τούτων συναισθημάτων προερχομένη ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Ἀνάστασις δὲν εἶναι μόνον χριστιανικὴ ἑορτὴ ἀλλὰ καὶ Ἑλληνικὴ ἐκ τῶν μεγάλων, καθ' ὅσον ἡ πίστις εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐνεφύσησεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Γένους τὴν δύναμιν, διὰ τῆς ὁποίας συνετρίβησαν αἱ βαρεῖαι ἁλύσεις τῆς δουλείας καὶ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας καὶ ἐπὶ τῆς πίστεως ταύτης στηρίζονται αἱ ἐλπίδες τῶν ἀλυτρώτων.

Διὰ ταῦτα ὅμως οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες ἑορτάζοντες ἐπὶ τῇ Θείᾳ Ἀναστάσει ὀφείλομεν νὰ ἔχωμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος μετὰ τοῦ Υἱοῦ του ἀνέστησε κατὰ μέγα μέρος καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα, θὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του, μετὰ τῆς πεποιθήσεως δὲ ταύτης ἡνωμένοι νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸν δρόμον ὁ ὁποῖος μᾶς ἠνοίχθη ὑπὸ τῶν τελευταίων δαφνηφόρων πολέμων καὶ ὁ ὁποῖος μᾶς ἐπιφυλάσσει νὰ ἑορτάσωμεν τὴν Πανελλήνιον Ἀνάστασιν εἰς τὴν παρὰ τὸν Βόσπορον Βασιλεύουσαν ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας.

—Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἁγίων Παθῶν ἐχοροστάτει ἐκ περιτροπῆς εἰς τοὺς διαφόρους ναοὺς τῆς πόλεως ὁμιλῶν περὶ τῆς μεγάλης αὐτοθυσίας τοῦ Θεανθρώπου, κατὰ δὲ τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἐτέλεσε τὴν λειτουργίαν καὶ τὸν ἑσπερινὸν τῆς Ἀναστάσεως ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος.

—Μετά τινας ἡμέρας περατοῦνται αἱ ἐργασίαι πρὸς ἐπέκτασιν τῆς προκυμαίας, ἥτις τοιουτοτρόπως εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ἔχῃ ὄψιν ὡραιοτέραν.

—Σήμερον ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Λεμεσὸν πρὸς συμμετοχὴν εἰς τοὺς Παγκυπρίους ἀγῶνας οἱ ἀθληταὶ τῆς Λάρνακος συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Γυμναστικοῦ κ. Γ. Καλαβᾶ καὶ ὑπὸ τῶν εὐχῶν ὁλοκλήρου τῆς πόλεως διὰ τὴν ἱερὸν ζῆλον, μεθ' οὗ συνεχίζουσιν ὡραίας προγονικὰς παραδόσεις.

—Ἐκ μέρους τοῦ Γυμναστικοῦ μας Συλλόγου ὡς μέλος τῆς ἑλλανοδίκου ἐπιτροπείας τῶν Παγκυπρίων ἀγώνων ἐν Λεμεσῷ ὡρίσθη ὁ κ. Δ. Ν. Δημητρίου.

—Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐπιτροπεία ἀπεφάσισε νὰ βραβεύσῃ δι' ὡραίων ἀργυρῶν κυπέλλων τοὺς κατὰ τοὺς προσεχεῖς Παγκυπρίους ἐν Λεμεσῷ νικητὰς εἰς τὰ ἀγωνίσματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀκοντισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθέρας δισκοβολίας.

* * *

× × ×

ΕΚ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΛΕΜΕΣΟΣ 5)18 Ἀπριλ. 1922.

Ἡ κατάστασις τῆς ἀγορᾶς ἐπὶ τῶν χαρουπίων ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἀμετάβλητος καὶ ἥρεμος. Καμμία νέα πρᾶξις φέρεται ὡς τελειωμένη μολονότι οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν παύουσι τὰς προσφορὰς των μὲ κάπως ὑψωμένας τιμὰς ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἀτμοπλοίων καὶ τῶν ὑψηλῶν ναύλων τοὺς ὁποίους ζητοῦσιν οἱ ἐφοπλισταί.

Ἡ κίνησις ἐπὶ τῶν σταφίδων ὑπῆρξεν ἀρκετὰ ζωηρὰ καὶ μετὰ βεβαιότητος δύναται νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ ἐν Κύπρῳ ἀπομένοντα ἀποθέματα εἶναι ἐλάχιστα τὰ ὁποῖα χωρὶς ἀμφιβολίαν πολὺ συντόμως θὰ ἐξαντληθῶσι ἐπειδὴ οἱ ἐνδιαφερόμενοι φροντίζουσι καὶ πολὺ δικαίως, ὅπως ἀπαλλαγῶσιν ἀπ' αὐτὰ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερον.

Τίποτε τὸ ἰδιαίτερον ὑπάρχει πρὸς σημείωσιν διὰ τὰ κρασιά. Ἡ θέσις των ἥσυχος, σταθερὰ καὶ ἀμετάβλητος μὲ μοναδικὸν καταναλωτὴν τὴν Αἴγυπτον.

—Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα μας τὸ «*Saint Thomas*» παραλαβὸν 300 τόννους χαρουπίων, τὸ «*Gastein*» ἐκφορτώσαν 500 κῶλα διάφορα καὶ παραλαβὸν 1425 σ. σταφίδος, 200 σ. γύψου καὶ 100 ἄλλα κῶλα, τὸ «*Audace*» εὑρισκόμενον τώρα ὑπὸ φόρτωσιν χαρουπίων εἰς Αὐδήμου καὶ Πισσούρι, τὸ «*Chakdina*» ἐκφορτώσαν 1100 κῶλα καὶ παραλαβὸν περὶ τὰ 200 τοιαῦτα καὶ τὸ «*Trento*» ἐκφορτώσαν 250 κῶλα διάφορα.

—Διῆλθεν ἡ πόλις μας τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα καὶ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἐν ἐπαινετῇ σεμνότητι καὶ κατανύξει. Ὅλοι οἱ ναοὶ ἦσαν ὑπερπλήρεις ἀπὸ τοὺς συμπολίτας μας ἐν κατανύξει παρακολουθοῦντας τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας. Ἡ δὲ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου τῆς Ἁγίας Νάπας μὲ τὴν Φιλαρμονικὴν παιανίζουσαν πένθιμα ἐμβατήρια, ἐγένετο ἐν ἀπείρῳ συρροῇ κόσμου.

—Ἀπὸ χθὲς ἤρξαντο οἱ Ἱππικοὶ Ἀγῶνες οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξακολουθήσουν καὶ σήμερον. Ἡ παρατηρηθεῖσα συρροὴ δὲν ὑπῆρξε σχετικῶς μεγάλη μολονότι κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν ἐστέφθησαν ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας.

—Ἐξακολουθοῦν αἱ ἐνέργειαι διὰ τὴν πληρεστέραν ἐπιτυχίαν τῶν Παγκυπρίων Ἀγώνων. Τόσον ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπεία ὅσον καὶ αἱ διάφοραι ὑποεπιτροπεῖαι δραστηρίως ἐργάζονται, ὥστε ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι θὰ σημειώσωσιν ἐποχήν.

—Φαινόμενον οὐχὶ εὐχάριστον εἶναι ἡ τελευταία ἐν συνεδρίᾳ ληφθεῖσα ἀπόφασις τῶν μετόχων Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Λεμεσοῦ ὅπως ἐξευρεθῇ δάνειον £2000 διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἐφθαρμένων μηχανημάτων καὶ τὴν ἀγορὰν νέων τοιούτων. Εἶνε δημολογουμένως θλιβερὸν τὸ γεγονὸς τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀψευδὲς μαρτύριον τῆς γενικῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρείας ἡ ὁποία εἶχε κάθε λόγον ἔνεκα τόσον τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ Κοινοῦ ὅσον καὶ τοῦ Δημαρχείου, νὰ εὑρίσκεται εἰς ἀνθηρὰν θέσιν.

Β. Α. Μ.

× × ×

ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 12 Ἀπριλ. 1922.

Ἐξελέγη ἐπιτροπὴ πρὸς καταρτισμὸν τοῦ Συντάγματος τοῦ Βασιλείου τῆς Αἰγύπτου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, τῆς ὁποίας πρόεδρος εἶνε ὁ πρὴν πρωθυπουργὸς Χουσεὶν Πασὰς Ρούσδι, ἔπρεπε νὰ συνέλθῃ ἐν τῇ πρώτῃ αὐτῆς συνεδρίᾳ χθὲς τὸ ἀπόγευμα.

—Κατὰ θετικὰς πληροφορίας ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ ν' ἀναθεωρήσῃ τὸν νόμον περὶ φορολογίας τῶν οἰνοπνευμάτων καὶ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ὁ ὁποῖος ἀπεδείχθη μέχρι σήμερον πολὺ ἐλαττωματικὸς εἰς τὴν ἐφαρμογήν του.

—Ἡ Ἐθνική μας ἑορτὴ ἑωρτάσθη ἐφέτος μεγαλοπρεπῶς. Εἰς τὴν ἐκκλησίαν προσῆλθεν ὅλη ἡ παροικία, ἐκτὸς δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐπισήμων διεκρίναμεν καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου καὶ τὸν Διοικητὴν τῆς πόλεως. Μετὰ τὴν δεξολογίαν καὶ τὴν δέησιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀλυτρώτων ἐπηκολούθησαν ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν Βασιλέων τῆς Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου.

—Οἱ Παναιγύπτιοι ἀγῶνες ἐτελέσθησαν τὸ παρελθὸν Σάββατον καὶ Κυριακήν. Αἱ ἐπιδόσεις ἀσήμαντοι καὶ ἡ διεξαγωγὴ τῶν Ἀγώνων ὄχι πολὺ τακτική. Ἀπὸ τὰς ἐπιδόσεις ἀξίας λόγου εἶνε τῆς σφαιροβολίας 11,64μ. τὴν ὁποίαν ἐκέρδισεν ὁ γνωστὸς ἀθλητὴς Ἐμμ. Τσαλουμᾶς. Ἐκ τῶν ἀγωνισμάτων μεταξὺ Συλλόγων ἐκέρδισαν οἱ Ἕλληνες 7 πρώτας νίκας, 7 δευτέρας καὶ 6 τρίτας, ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι 6 πρώτας νίκας, 6 δευτέρας καὶ 4 τρίτας. Ἐκ τῶν 4 σχολικῶν δρόμων ἐκέρδισαν οἱ Ἕλληνες μαθηταὶ τῶν σχολείων μας καὶ τὰς 4 πρώτας νίκας, 3 δευτέρας καὶ 3 τρίτας.

ΣΘΕΝΕΔΗΜΟΣ.

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΔΙΑ ΤΟΥ ΡΕΟΥΤΕΡ)

Ἀθῆναι, 16 Ἀπριλίου ὥρα 3. 12 μ. μ. Οἱ σύμμαχοι πιέζουσι τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τὰς περὶ εἰρήνης προτάσεις καὶ ὑποδεικνύουσιν ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος ἀναβολῆς ἀφοῦ αἱ Κυβερνήσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἀγκύρας ἀπήντησαν.

Κωνσταντινούπολις, 16 Ἀπριλίου ὥρα 8. 30'. Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀρμοσταὶ ἐπέδωκαν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἀγκύρας τὴν συμμαχικὴν ἀπάντησιν πρὸς τὴν διακοίνωσιν τῆς Ἀγκύρας. Οἱ Σύμμαχοι δηλοῦσιν ὅτι ἀδυνατοῦσι νὰ συναινέσωσι διὰ τὴν ἄμεσον ἐκκένωσιν τῆς Ἀνατολίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὡς ὅρον τῆς ἀνακωχῆς ἀλλὰ θὰ δεχθῶσιν ὅπως ἡ ἐκκένωσις ἀρχίσῃ ἀμέσως ὡς ἡ Ἀγκυρα θὰ ἐδέχετο τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης καθότι τὸ ὅλον ζήτημα τῆς ἐκκενώσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τινων ὅρων.

Κωνσταντινούπολις 17 Ἀπριλ. 1. 15' π. μ. Οἱ σύμμαχοι ἐπληροφόρησαν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγκύρας ὅτι ἀδυνατοῦσι νὰ συγκατατεθῶσι εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἄμεσον ἐκκένωσιν τῆς Ἀνατολίας ὡς ὅρον τῆς ἀνακωχῆς καὶ ὑποδεικνύουσι τὰς δυσκολίας ἃς θὰ εἶχε ἡ ὑποχώρησις εἰς τοιαύτην ἀπαίτησιν. Ἐν τούτοις οἱ Σύμμαχοι εἶναι πρόθυμοι νὰ ἀπαιτήσωσι νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐκκένωσις ἀμέσως ὡς οἱ Κεμαλικοὶ ἐδέχοντο τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης ἐν τῷ συνόλῳ των.

Κωνσταντινούπολις 17. Ἡ Συμμαχικὴ ἀπάντησις πρὸς τὴν Ἀγκυραν ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ συνεχώρουν εἰς τὴν ἄμεσον ἐκκένωσιν τῆς Ἀνατολίας ὡς ὅρον τῆς ἀνακωχῆς καὶ περιπλέον καὶ ἂν οἱ Ἕλληνες ἐδέχοντο θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐμποδίσωσι τὴν μεταφορὰν στρατευμάτων εἰς Θράκην καὶ τὴν πιθανότητα ἐπαναλήψεως ἐχθροπραξιῶν.

Ἡ ἀπάντησις ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ νέα πρότασις τῶν Συμμάχων ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν κυριωτέραν ἀξίωσιν τῶν Κεμαλικῶν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Συμμάχων ὅπως ἡ Ἀγκυρα δεχθῇ τὴν ἀναστολὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν ὑπὸ τοὺς ὑποδειχθέντας ὅρους καὶ παρακαλεῖ τοὺς Κεμαλιστὰς νὰ ὑποβάλωσι τὸν κατάλογον τῶν πληρεξουσίων. Οἱ Σύμμαχοι ἐπιφυλάττουσιν ἑαυτοῖς τὸ δικαίωμα τῆς ὑποδείξεως τῆς πόλεως εἰς ἣν θὰ συζητηθῶσιν οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΚΑΟ CADBURY

Αἱ καλύτεραι σοκολάται τοῦ κόσμου κατεσκευασμέναι δι' ἐκλεκτῶν καὶ ἀγνῶν ὑλικῶν ὥστε νὰ εἶναι γευστικώτατα καὶ θρεπτικώτατα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς ὅλα τὰ Ζαχαροπλαστεῖα καὶ τὰ ἄλλα εἰδικὰ καταστήματα

ΕΝ ΚΥΠΡΩ (26—26)

Bournville Cocoa

BY EVERY TEST THE VERY BEST

"CADBURY" "BOURNVILLE"

Telegrams: KAMALA

K. H. KABBUR & Co. MANCHESTER

Codes Used: Bentleys A.B.C. 5th & 6th Ed. Liebers 5 letter International.

ΧΡΩΜΑΤΑ ΧΗΜΙΚΑ ΚΑΙ ΕΛΑΙΑ

διὰ πᾶσαν χρῆσιν.

Ἀναμένομεν παραγγελίας σας

Τιμαὶ c. i. f.

ΚΛΑΔΟΙ:

Λονδίνον, Παρισίους, Χάμπουργ, Μιλᾶνον, Κάϊρον, Καλκοῦταν, Μαδρᾶς, Μαδέϊρα, Δελχῆ, Ράνγκουν, Βουένος-Ἄϊρες, Ρίον-Ἰανέϊρον.

ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΑΛΗ ΜΕΧΜΕΤ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ

[Παρὰ τὸ Γυναικοπάζαρον, ἐναντι τοῦ Μεγάλου Λουτροῦ]

Φέρω εἰς γνῶσιν τῶν ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων ὅτι εἰς τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον Ἐργοστάσιόν μου ἐν Λευκωσίᾳ ἐκτελοῦνται μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς τέλειαι ἐπιδιορθώσεις Αὐτοκινήτων πάσης μάρκας. Οἱ ἐμπιστευόμενοί την ἐπιδιόρθωσιν τῶν αὐτοκινήτων των πρὸς ἐμὲ θὰ μένωσι τελείως εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐργασίας μου.

Ἀναλαμβάνω προσέτι νὰ ἐξασκήσω πάντα βουλόμενον νὰ ὁδηγῇ καὶ ἐπιδιορθώνῃ Αὐτοκίνητον καὶ νὰ κατασῇ τέλειος Σωφὲρ ἀντὶ εὐλόγων διδάκτρων. Ἐδίδαξα καὶ ἀνέδειξα μέχρι τοῦδε 70 Σωφὲρ ἐν Κύπρῳ.

Διὰ καινουργῶν Αὐτοκινήτων ὁδηγουμένων ὑπὸ πεπειραμένων Σωφὲρ ἐκτελοῦνται ταξεῖδια καὶ γίνονται δεκτοὶ ἐπιβάται μὲ πάμφθηνα ἀγώγια ἀπὸ Λευκωσίας εἰς Λάρνακα, Λεμεσόν, Πάφον καὶ ὅπου ἄλλοθι τῆς Νήσου.

Εἰς τὸν Σταθμὸν Αὐτοκινήτων μου γίνονται δεκτὰ πρὸς ἀσφαλῆ παραμονὴν καὶ ξένα Αὐτοκίνητα.

(4—3) Ἐν Λευκωσίᾳ. ΑΛΗ ΜΕΧΜΕΤ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ γεωργικοῦ κόσμου τῆς Νήσου, ὅτι εἰς τὰς ἐν Λεμεσῷ καὶ Ἀμμοχώστῳ ἀποθήκας μας ὑπάρχει διαρκὴς παρακαταθήκη τῶν πεφημισμένων χημικῶν Λιπασμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων τῆς γνωστῆς μάρκας, «Ο ΠΕΤΕΙΝΟΣ».

Τὰ Ἑλληνικὰ Χημικὰ Λιπάσματα δοκιμασθέντα εἰς κάθε γωνίαν τῆς Κύπρου ἔδωκαν τὰ κατ' ἐξοχὴν ἄριστα ἀποτελέσματα, διὰ τῆς ὑπεροχῆς των δὲ καὶ τῆς ἀρίστης των συστάσεως, ἡ ὁποία προσαρμόζεται εἰς τὰ ἐδάφη τῆς Κύπρου, παρηγκώνισαν τὰ Λιπάσματα κάθε ἄλλης προελεύσεως.

Γεωργοί, δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος νὰ ἀμφιβάλλητε περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν γνησίων λιπασμάτων εἰς τὰς καλλιέργειας σας, ἀρκεῖ νὰ μεταχειρίζεσθε Ἑλληνικὰ Χημικὰ Λιπάσματα μάρκας ὁ «ΠΕΤΕΙΝΟΣ». Αὐτὰ ὡς γεγονὸς ἀπεδείχθησαν τὰ ἀνώτερα ὅλων τῶν ἄλλων λιπασμάτων, ἡ δὲ ἐγγυημένη περιεκτικότης των καὶ ἡ ἀρίστη σύνθεσίς των ἐγγυῶνται περὶ τῆς ἐπιτυχίας.

Κάθε Κύπριος γεωργὸς ἔχει μέγιστον συμφέρον νὰ προμηθεύηται ἀποκλειστικῶς λιπάσματα τῆς μάρκας ὁ «ΠΕΤΕΙΝΟΣ» διὰ νὰ ἐξασφαλίζῃ καλὰς ἐσοδείας καὶ ἀποφεύγῃ τὰς ἀπογοητεύσεις.